

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, divendres, 24 de setembre del 1937

NUMERO 185

EDITORIAL

La consigna per a la unitat

QUAN la magnitud de la tragèdia plana damunt les consciències amb el mateix efecte que una llosa de plom ardent, s'albira que els desigs d'unitat han perdut o van perdent el to especulatiu per a esdevenir anhèl sincer i cordial. Pobres de nosaltres, tots els antifeixistes, si això no fos així!

Cada jorn que passa amb la seva petita història d'esdeveniments que parlen amb suficient eloqüència, es desvetlla més i més l'instint de conservació dels homes que, per llurs activitats, tenen una responsabilitat històrica. I el fenomen, saludable i afortunat, es produeix a totes les contrades de Catalunya i d'Espanya, car s'observa pertot que les passions sectàries deixen pas a la comprensió i al bon sentit que cal tenir en moments com els presents. Hom va comprènent que, sense una forta unitat entre els sectors antifeixistes—i la fortitud de la unitat està en relació directa amb el grau de sinceritat fraternal que hom posi a realitzar-la—, la causa popular de l'Espanya republicana, tot i estant amarrada de raó i de justícia, seria un plet perdut.

Tot es conjura contra la causa popular que tots defensem, i les úniques possibilitats de triomf resten exclusivament a les mans nostres, que són les mans dels governants i del Poble; i si nosaltres negligíssim la realització de totes aquestes possibilitats, que són moltes i molt eficaces, seriem indignes davant la Història.

No és ara l'hora més adient per a afectar uns sentiments que no sentim. En el fur intern, almenys, tothom comprèn i declara—als altres o a si mateix—que el que avui es troba en el primer pla, en l'únic pla on hom ha plantejat tots els problemes de l'Espanya republicana, és

la guerra. Cal guanyar la guerra per damunt de tot, cal deixar tota altra cosa relegada a darrer terme, perquè si perdem la guerra, ho hauriem perdut tot.

Importa, doncs, salvar la base, i aquesta només té un camí de salvació: la unitat, i la unitat no pot retrobar-se d'altra manera que amb la transigència de tots i amb la renúncia a tot el que s'oposa a la unitat.

Amb visió clara del moment, que pertany a tots els antifeixistes, el nostre Durruí llança la consigna general i única: **RENUNCIEM A TOT, MENYS A LA VICTÒRIA**. Renunciar a tot, sí, si la renúncia ens mena a la victòria; a l'hora de renunciar, però, hem d'ésser-hi tots, perquè en la renúncia de tots, tots trobarem la justa compensació.

Que hi ha conquestes revolucionàries que dificulten i neguen, àdhuc, la possibilitat de guanyar la guerra? A renunciar, doncs, a aquestes conquestes que hom no salvaria si perdéssim la guerra. Que el cruent sacrifici del proletariat ha d'ésser tingut en compte? Evidentment, i per això cal que la democràcia burgesa renunciï al règim del 18 de juliol del 1936 i n'accepti un altre en el qual resti remarcant un efectiu de veritable justícia social.

La C. N. T. té declarada la seva conformitat amb una República federal de tipus socialista o socialitzant, i ella és prou generosa per a saber conformar-se amb tot el que ens mena a la victòria de la nostra guerra, victòria que no ha d'ésser a profit d'un sector determinat, sinó a profit de tots els sectors que aporten llur esforç i tots els sacrificis per al triomf de l'Espanya republicana.

Heus ací resumit el pensament de Bonaventura Durruí, que avui hauria de bastir l'única consigna general.

ES PREPARA UN NOU ACTE DE LA FARSA

Lord Plymouth ha decidit convocar novament el Comitè de Neutrals (?)

París, 24.—Informacions que hom considera de bona font, rebudes de Londres, anuncien que el president del Comitè de no intervenció, lord Plymouth, considerant que l'anterior tensió italo-franco-britànica s'ha reduït considerablement, creu que el moment present és el més adient per a afrontar amb probabilitats d'èxit alguns interessants problemes que fins ara havien semblat insolubles, i ha decidit convocar "molt properament" el Comitè de Londres.

Segons la mateixa informació, lord Plymouth creu que el Comitè podrà portar a terme, des d'ara, una tasca pràctica, i que l'ambient ja és favorable per a l'estudi de la qüestió de la retirada dels "voluntaris".

Segons altres informacions, el Comitè no convé que es reunexi fins després de la visita de Mussolini a Alemanya o, almenys, fins que hom conegui els resultats pràctics que tindrà la mateixa en el referent a la guerra d'Espanya. — Cosmos.

MUSSOLINI HA COMENÇAT EL VIATGE CAP A ALEMANYA

Els diaris italians diuen que els motius del viatge són d'ordre pacífic

Roma, 24.—A les 12.30 ha sortit Mussolini, en tren especial, amb direcció a Munic. L'acompanyen el ministre d'Afers Estrangers, Ciano; el de Propaganda; el secretari general del Partit feixista, Starace, i el seu secretari particular, Sebastiani. Li ha fet honors una companyia de granadera.

Els periòdics d'aquest matí s'expressen en tons molt moderats, i afirmen que els objectius del viatge del "Duce" a Alemanya i de la seva entrevista amb Adolf Hitler són de caire pacífic. — Cosmos.

EL "FUHRER" I RUDOLPH HESS VAN A REBRE EL "DUCE" I PERSONALITATS QUE L'ACOMPANYEN

Munic, 24.—Hitler i Rudolph Hess, cap suprem de les organitzacions hitlerianes, arribaran aquesta nit a Munic, junt amb altres caps del nacional-socialisme, per tal d'assistir demà, a l'estació del Migdia, a l'arribada de Benet Mussolini i els ministres i personalitats que l'acompanyen.

La presentació al "Duce" dels caps "nazis" de tot el Reich tindrà lloc en el curs d'una recepció que es celebrarà a la Casa Parda. — Cosmos.

LA DIPLOMACIA EN ACCIO

Eden, Delbos, Chautemps i altres personalitats, volen arranjar el que gairebé no té adob

Londres, 24.—Mister Eden rebé ahir al matí l'ambaixador de França, Corbin, i el de Portugal, doctor Monteiro. A la tarda torna a rebre Corbin. Es creu saber que aquest l'informa sobre el tractat en les entrevistes celebrades a Ginebra entre Delbos i el plenipotenciari italià Bonascoppa.

El "Morning Post" assegura aquest matí que Corbin prometé a Eden que França no procedirà a obrir la frontera amb Espanya, però que adoptarà aquesta actitud en el cas que no es resolgui el problema de la retirada dels voluntaris estrangers que lluiten a Espanya. — Cosmos.

L'ENTREVISTA DE DELBOS AMB EL PLENIPOTENCIARI ITALIA BONASCOPPA

Ginebra, 24.—Es posseïx la següent ampliació sobre les matèries entre el ministre de l'Exterior Yvon Delbos i el plenipotenciari italià Bonascoppa.

Després de la primera d'aquestes conferències Delbos parlarà telefònicament amb París, i conferenciarà lliurement amb el President del Consell, Chautemps, i amb el ministre de Marina.

Per la seva banda, Bonascoppa par-

larà també extensament amb Mussolini i l'almirall Cavagnail.

Per l'exposat es considera que la importància de les entrevistes queda considerablement realçada perquè es suposa amb fonament que si hi hagués acord tàcit, com sembla, participarien en ell Chautemps i Mussolini. — Cosmos.

CHAUTEMPS CONFERENCIA AMB EL SEU COL·LEGA ESPANYOL

París, 24.—El president del Consell, Chautemps, ha rebut en audient el seu col·lega espanyol, doctor Negrín. — Cosmos.

REUNIO PER A DESIGNAR EL SUBSTITUT D'ESpanyA AL CONSELL DE LA SOCIETAT DE NACIONS

Ginebra, 24.—S'anuncia oficialment que el proper dia 28 es reunirà novament l'Assemblea de la Societat de Nacions per tal de designar el substitut d'Espanya al Consell de la S. D. N. Hom dona per descomptat que serà Bèlgica la designada. — Cosmos.

LA CONFERENCIA DE TECNICS NAVALS

Londres, 24.—Oficialment s'anuncia que a la Conferència de tècnics navals italians, francesos i anglesos, que es reunirà a París el dilluns proper, la Gran Bretanya trametrà quatre alta tècnics de l'Almirallat: un vice-almirall i tres capitans de navil, encarregats dels llocs elevats d'aquell departament. — Cosmos.

NI ALEMANYA NI EL JAPÓ NO FIGURARAN EN LA REUNIO DEL COMITE DELS 23

Ginebra, 24.—El secretari general de la Societat de Nacions comunica que ni Alemanya ni el Japó, que havien estat convidades especialment, no participaran en els treballs de l'anomenat Comitè dels 23 que estudia en el problema de l'Extrem Orient. — Cosmos.

El dibuixant: — Només un, si us plau...!

La censura: — Nooo!

Els altres: — Ni un acudit que faci riure...?

La censura: — No em fa gràcia!

El dibuixant: — Oh, a mi tampoc.

ELS INTENSOS BOMBARDEIGS DE CANTON I NANQUIN, BARBARAMENT REALITZATS PELS NIPONS, HAN COMMOGUT L'OPINIO INTERNACIONAL

Les escenes a Cantón, gairebé són impossibles d'imaginar

Londres, 24.—En els moments en que la Premsa i l'opinió pública britànica semblaven haver rebut una senyalada d'optimisme davant el to que prenien les notícies de la resposta que els japonesos donaven a les propo-

testes per l'atemptat contra l'ambaixador anglès a Nanquin, han arribat a Londres les terribles informacions sobre els salvatges bombardeigs totalitaris de Nanquin, i, sobretot, de Canton, portats a terme

durant les últimes 24 hores per l'aviació nipona. La indignació que aquests bombardeigs han produït és indescriptible, fins al punt que la policia ha adoptat grans precaucions, perquè tem fonamentadament

que es produïxin manifestacions antijaponeses.

Tota els periòdics d'ahir a la nit, com els d'aquest matí, dirigeixen

(Segueix a la pàgina 3).

El general facciós Varella, ferit de mirament per uns esclats d'obús

París, 24.—L'Agència Havas comunica que durant els forts duels d'artilleria del dia d'ahir al front de Madrid, el general rebel Varella resultà amb tres ferides, causades per fragments d'obús, i sentí que el seu casat és greu. — Cosmos.

El Tribunal especial contra els delictes d'Espionatge

El ministre de Justícia del Govern central, ha fet saber al conseller del Ram de la Generalitat, que havia acceptat la designació dels tres magistrats que, en representació de Catalunya, han de formar part d'aquest nou organisme judicial.

Els noms dels esmentats magistrats són: Rodríguez Drenguet, per a la presidència, i com adjunts, Peial Sala i Pasqual Galbe.

Per a completar aquest Tribunal contra l'Espionatge, els Ministeris de Governació i Defensa designaran un magistrat cada un d'aquests departaments.

JUDICI PER AMENACES

Al Tribunal Popular número 1, després del sortej dels Jurats que han d'actuar la setmana entrant, ha començat la vista de la causa contra Francesc Hernández Pastor, acusat d'haver amenaçat amb una pistola, sense llicència, a la seva dona.

El Jurat ha apreciat un delictes d'amenaça i l'ha considerat com a falta, per la qual cosa ha estat condemnat a cinc dies d'arrest.

L'altra vista que estava assenyalada, per un delictes d'estafada, s'ha sus-

pès per a estudiar si està compresa en l'última amnistia.

VEREDICTE ABSOLUTORI

Al Tribunal Popular número 2, s'ha vist una causa per tinença il·lícita d'arma de foc, contra Alexandre Arribas, qui ha estat absolt, després del veredictes d'inecapabilitat del Jurat.

NO HI HAVIA ABUS

Davant del Tribunal d'Urgència número 2, ha comparegut Jaume Gràcia, acusat d'escapament, per haver-li trobat a casa seva diversos quilos de diversos comestibles.

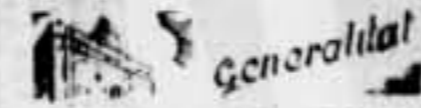
Com que s'ha posat en clar que no hi havia tal escapament, sino que son onze de família que té el processat, entre ells quatre nens refugiats, el Tribunal ha absolt l'acusat.

CASANOVES CONFERENCIA AMB JOSEP ANDREU

El president del Parlament Català, Joan Casanoves, ha estat a l'Audiència, on ha conferenciat amb el president.

PER TENIR ARMA SENSE PERMIS

Ha estat posat a disposició del Jutjat de guàrdia, Francesc Gasol, qui al seu domicili del carrer de Parriol se li ha trobat una pistola per a l'ús de la qual no té llicència.

EL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALA, JOAN CASANOVES, VISITA EL PRESIDENT COMPANYYS

Aquest matí, el president del Parlament català, Joan Casanoves, ha estat a la Residència, on ha conferenciat extensament amb el President Companyys.

A la sortida, no ha fet cap manifestació a la Premsa.

El President Companyys no ha estat aquest matí al seu despatx oficial i, per tant, no ha rebut cap visita.

ES PERMESA LA VENDA I CIRCULACIO DE LA SACARINA

El Departament de Governació ha publicat una ordre en virtut de la qual i mentre durin les actuals circumstàncies, és permès l'ús, l'existència, la venda i la circulació de la sacarina destinada a endolçar begudes i aliments.

SON POSATS SOTA EL CONTROL DEL DEPARTAMENT D'AGRICULTURA 132.000 QUILOS DE MONGETA MANHESANA

El Departament d'Agricultura ha dictat una ordre per la qual són intervinguts i posats sota el control d'aquest Departament, els 132.000 quilos de mongeta manhesana de llavor que poseeix el Sindicat Agrícola del Prat de Llobregat.

NOTICIES I AVISOS

LA 134ª BRIGADA MIXTA

Tots els soldats que pertanyen a la 134ª Brigada Mixta, poden passar, des d'avui, dia 24, per les seves oficines, carrer Sicília, 36, segon, primera, amb el fi d'esborrar-los abonats els havers que tinguin pendents de cobrament.

COMITE CATALA PRO HOMENAJE A LA U. R. S. S.

Per tal de donar a conèixer la vida dels treballadors a la U. R. S. S., avui, a les 9.30 de la nit, a l'estatge social de la Federació Local de la U. G. T. a Terrassa, el company Pau Balseis donarà una conferència sobre el tema: "Els Sindicats a la U. R. S. S." Com de costum, acabada la conferència podran els assistents fer preguntes referents a la vida soviètica. L'acte serà públic.

ELS MOTORS DIESEL APLICATS A L'AVIACIO

La Secció de Motors de la F. A. E. E. T. fa avinent que demà, dissabte, a un quart de vuit de la vetlla, a la sala d'actes de l'Escola del Treball, el capità mecànic Antoni Martín donarà una conferència pública amb el tema: "Els motors Diesel aplicats a l'Aviació".

BOXA

Els entesos, naturalment, tenien raó

Fred Apostoli ha batut Marcel Thil per k. o. tècnic

Nova-York, 23 (urgent). — Apostoli ha vençut Marcel Thil per k. o. tècnic en el desè assaïl.

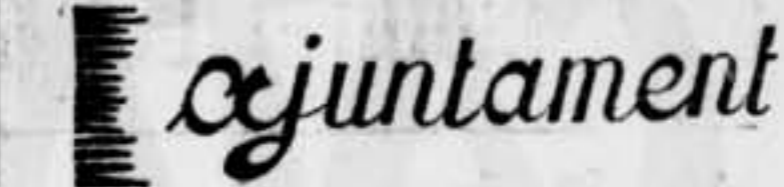
De les 10 represes, la meitat han estat favorables al campió francès, qui no ha pogut aguantar l'empenta i fortíssima d'Apostoli.

ALS 41 SEGONS DE LA DESENA REPRESA

Nova-York, 24. — Marcel Thil, campió mundial del pes mig fort ha perdut el títol d'una manera sensacional. El seu "challenger", l'italo-americà Fred Apostoli, l'ha vençut per "knock-out" tècnic, als 44 segons de la desena represa. El francès es trobava k. o. després des de l'assaï anterior, i es mantenia dempeus per un veritable miracle. El nou campió ha fet una exhibició formidable, i ha demostrat ésser un científic, un copejador i un encaixador notabilíssim. Fou ovacionat amb entusiasme.—Cosmos.

FRONTO NOVETATS

Demà, dissabte, a dos quarts de cinc de la tarda, a ciutella, AZCUE - BLENNER contra CANTABRIA - BASURCO NH, a un quart d'onze, a pala, GALLARTA III - UNAMUNO contra QUINTANA IV - AGUIRRE

ELS FERITS I MUTILATS DE GUERRA TINDRAN PREFERENCIA PER A OCUPAR SEIENTS EN ELS VEHICLES PUBLICS

ACORDS PRESOS, ENTRE ALTRES, PEL COMITE MUNICIPAL PERMANENT EN LA SEVA SESSIO DEL-DIA 23 DE SETEMBRE DEL 1937

Per constar en acta, i comunicat-ho a la família, el més sentit condol de la Corporació Municipal per la mort de la senyora Eugènia Lamarc, vídua del que fou primer President de la Generalitat de Catalunya Francesc Marçà.

— Exigir immediatament al Mercat Central del Peix i altres mercats de Barcelona on aquest es ven, el compliment de la taxa a la qual pot expedir-se el peix, tenint en compte que la Generalitat de Catalunya ha fixat els preus dels peixos i carnis a les carreteres de Barcelona els carteris en els quals es determina la subsideja taxa.

— Aprovar una proposició en la qual es demana que per la Conselleria Regidoria de Serveis Públics s'interessi de les Empreses de Tramvies, Metros i Autoomnibus de la nostra ciutat que donin les ordres oportunes per tal que tinguin preferència per a ocupar seient els companys ferits i mutilats en l'ac-

tual lluita contra el feixisme; donant-se, per part de les Empreses, la deguda publicitat a aquesta resolució, en els cotxes; i tenint cura els companys responsables dels vehicles que sigui degudament completa.

— Nomenar una Ponència que estarà integrada per dos consellers, un en nom de la C. N. T. i un altre en nom de la U. G. T., per a entendre en els problemes que planteja la distribució i venda al Mercat Central del Peix i a la platja de la Barceloneta.

— Exigir un carnet d'identitat, que lliurarà l'Ajuntament, als detallistes del Mercat Central de Fruites i Verdura.

GRUDA A UNS PARES

Per tal de parlar-los d'un assumpte que els interessa, són pregats de passar qualsevol dia feiner, d'onze a dotze, pel despatx del conseller delegat del districte IV, carrer d'Aragó, xamfrà Bruc, els pares dels nens Robert Domingo i Francesc Arna, que viuen al carrer de Mora d'Ebre, número ignorat.

LA IMPOTENCIA ESTRIDENT DELS FACCIOSOS

En represàlia a la detenció de Troncoso, dirigent dels Serveis Secrets dels feixistes, set súbdits francesos han estat deportats per les autoritats franquistes

Londres, 24. — Els diaris d'aquest matí publiquen informacions segons les quals el Govern francès de Salamanca ha adreçat una nota al Govern britànic demanant-li que reconegui a l'"Espanya Nacional" el dret a tenir consola a la Gran Bretanya. França al·lega que als territoris que ell controla existeixen consols d'Anglaterra a Santander, Bilbao i Màlaga, per la qual cosa demana reciprocitat per part del Govern de Londres per tal que

reconegui tres consols rebels al seu territori. — Cosmos.

ELS REBELS REFORCEN CONSIDERABLEMENT LES GUARNICIONS A TOT EL LLARG DE LA FRONTERA AMB FRANÇA

Hendaya, 24. — Segueix tancada pel rebels la frontera amb Guipúscoa i Navarra. Des de França hom adverteix que han estat molt reforçades les guarnicions de "requetés" i guàrdia civil al llarg de tota la frontera.

Es sap de font verídica que, com a represàlia per la detenció a França del comandant Troncoso, s'ha ascendit al grau immediat, cap militar de Guipúscoa, els rebels han ordenat que siguin deportats a Andalusia set ciutadans francesos amb residència habitual a Sant Sebastià. — Cosmos.

Ha començat al Tribunal de València la vista contra uns redactors del diari feixista «Heraldo de Aragón»

Se'ls acusa d'adhesió a la rebel·lió, i foren detinguts camí de Madrid, on creien que els facciosos havien entrat

València, 24. — Aquest matí ha començat a veure's la causa instruída pel delictes d'adhesió a la rebel·lió, en la qual apareixen com a encartats Miquel Zamora Vicente, Manuel Casanova Carrera, Josep Melrach Otero i Miquel Marin.

Com es recordarà, aquestes processats son periodistes d'"Heraldo de Aragón", que foren detinguts als voltants de Madrid, quan viatjaven en automòbil i es dirigien a la capital per a presenciar l'entrada de les tropes rebels i fer l'oportu reportatge. Casanoves, era director d'"Heraldo"; Miquel Marin, fotògraf; Manuel Zamora Vicente, xòfer; i Melrach, il·lustrador, pertanyent a "Renovación Española", de la intimitat de Calvo Sotelo.

Presideix el Tribunal Suprem, i actuen com a magistrats Manua i Diaz Arias.

La representació del Ministeri Públic l'ostenta el fiscal Marc Guillaume. Tots els processats són defensats pel lletrat Mendo Cosade.

En la sessió d'aquest matí han presat declaració els processats, confessant els propòsits de llur viatge a Madrid, i també han declarat diversos testimonis, entre ells Robert Castrovido, Magda Donato, el dibuixant Bartolomé i l'actor Benet Cibrián.

Continua la vista de la causa. — Febus.

«Ales negres» damunt Tarragona i Barcelona

Al Gabinet de Premsa d'Ordre Públic fou facilitada ahir la nota següent:

"Aquest matí, pels volts de les onze, una parella facciosos han volat sobre la ciutat de Tarragona. L'oportuna intervenció de les nostres defenses i dels nostres caces els han fet fugir precipitadament, sense que les bombes, llançades a l'atac dels pirates de l'aire, hagin produït dany."

Premsa d'Ordre Públic ens ha facilitat la nota següent:

"Anit passada, una avions dels facciosos que rondaven per la costa, davant de Barcelona, van deixar caure algunes bombes, les quals van ocasionar diversos ferits i danyos d'estructura considerable.

L'actuació de les nostres bateries antiàeres i dels nostres caces els va fer abandonar el camp, sense que en llur lluita els pirates de l'aire s'atrevisin a entusiar combat."

Aquesta matí, el Gabinet de

Sindicat de la Indústria Pesquera, que, a judici de l'Ajuntament, conté injúries per al Municipi.

REGISTRES A ARENYS DE MAR

Els agents de policia de les costes han efectuat uns registres a Arenys de Mar i a d'altres pobles d'aquella comarca, i s'han incautat de 342.000 pesetes, les quals han estat posades a disposició de la Delegació de Finances.

NO VOLIA PAGAR EL SEIENT

A les Rambles, en pretendre el cobrador de les cadires, Joan Clemente Galdós, fer pagar a Bonaventura Martín Gibert, de 32 anys, l'import de la cadira que ocupava, aquesta, amb un ganivet, agredí el cobrador, al qual causà una ferida de pronòstic reservat, en un braç.

El ferit passà al Dispensari, i l'agressor, a disposició del jutge de guàrdia.

PER INJURIES CONTRA EL MUNICIPI

Per l'Ajuntament d'aquesta ciutat, i en compliment de l'acordat en una sessió permanent, s'ha passat al Jutjat de guàrdia una comunicació del

MORTAL ACCIDENT

Procedent de Banyoles i ferit per un accident d'auto, ha ingressat en una clínica particular Antoni Sansora, qui poques hores després deixà d'existir. El cadàver, per ordre del jutge, ha estat traslladat al dipòsit judicial.

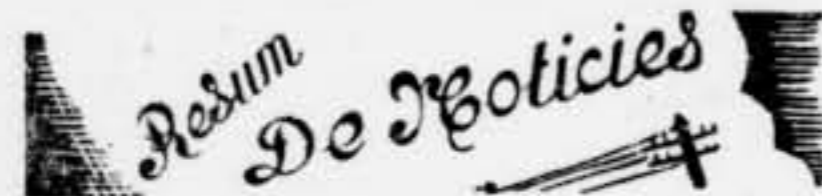
TENIA 31.000 PESETES EN BITLLETS I ARGENT

En un registre efectuat per la policia a casa de Francesc Murria Murria, del carrer de València, s'ha incautat de 30.500 pesetes en bitllets i 604 en argent.

Com que això contrave les ordenances sobre l'atresorament de capital, el Jutjat intervingrà per la denúncia que li ha estat presentada.

RECLAMAT QUE ES DETINGUT

La policia ha detingut Francesc Barca Leon, per estar reclamat pel Jutjat número 6, de València.

ha mort el general Stefan Horthy, germà del Regent d'Hongria.

Roma, 24. — Amb motiu de commemorar-se el bimil·lenari de l'emperador August, s'ha celebrat festa nacional a tot Itàlia.

València, 24. — Pel Tribunal Popular número 1 s'ha vist un procés per parricidi, en el qual apareixia com a inculpat Joaquim Martínez Ros. Fou absolt.

València, 24. — A la Presidència del Consell han manifestat que ahir se celebra a la Sala Vièna, de París, un acte d'homenatge a la memòria de Garcia Lorca.

Madrid, 24. — Aquest migdia el general Miaja ha rebut els periodistes i els ha dit que no hi havia res de nou en els fronts del seu comandament.

Nova-York, 24. — Ha arribat Vittorio Mussolini. Ha parlat per ràdio saludant els italians dels Estats Units. El fill del dictador d'Itàlia sortirà d'un moment a l'altre cap a Hollywood.

Vièna, 24. — A estat molt avançada

Festival organitzat per l'Agrupació «Mujeres libres»

L'Agrupació "Mujeres Libres", de Les Cortes, ha organitzat un grandíssim festival que tindrà lloc el diumenge, dia 26, a dos quarts d'onze del matí, al cinema Vallespit, carrer de Vallespit, xamfrà a la Plaça del Centre, amb un selectíssim programa.

L'esforç cultural del poble espanyol en armes

40.000.000 de pesetes per a la creació de 10.000 escoles DEL JULIOL DEL 1936 AL JULIOL DEL 1937 HAN ESTAT CREADES A CATALUNYA 2.185 ESCOLES

Del butlletí "Juventud", editat a París, en llengua francesa, per la Delegació del Front de la Joventut espanyola a París, traduint aquest interessant treball:

"Números que parlen.—Creació d'escoles. — En plena guerra, la creació d'escoles es prossegueix en grans proporcions. El següent resum podrà donar una idea de l'esforç que ha estat realitzat en aquesta activitat: Escoles creades pel Govern del Front Popular durant el segon semestre del 1936 ... 4.393 Escoles creades durant el primer semestre de l'any en curs ... 1.000 Escoles creades per la Generalitat de Catalunya, del juliol del 1936 al juliol del 1937 ... 2.185 Total de noves escoles ... 7.578

Augmenta la significació d'aquestes xifres si es té en compte que aquestes escoles de nova creació corresponen totes, com és natural, a territoris lliures i relacionant-les amb dades corresponents a anys anteriors. Per exemple, per a tot el territori nacional el Govern de la Espanya monàrquica creà en 1930 unes 945 escoles i en 1935, el Govern reaccionari creà, també per a tota Espanya, 1.399 escoles.

En el pressupost corresponent a l'any actual, les consignacions assignades al capital de "creació de nous centres d'ensenyament" ha estat esplèndidament dotat: 40.000.000 de pesetes per a la creació de 10.000 noves escoles.

En aquest segon semestre de l'any hom veurà augmentar ràpidament el nombre de nous centres d'ensenyament primari i, en acabar l'exercici, el dèficit que pesa dantunt d'ells serà aixugat.

En resum, la situació escolar a Espanya, en l'actualitat, és la següent: Escoles que existien en l'adveniment de la República: 37.599. Escoles creades d'aleshores ençà: 22.538. Total d'escoles existents: 60.137.

Les 22.538 escoles creades per la República es poden repartir d'aquesta manera: Escoles creades pel Govern d'Esquerra: 10.786. Escoles creades en temps del Govern Lerroux-Gil Robles: 4.174. Escoles creades pel Govern del Front Popular: 7.578.

TOTHOM TROBARÀ MITJANS D'APRENDRE

El Govern ha aprovat darrerament un Decret la finalitat del qual va encaminada a facilitar l'accés als estudiants a tots aquells individus amb vocació i aptituds, mancats, però, dels mitjans pecuniaris necessaris. Beneficiaran d'aquesta resolució totes les famílies el cap de casa de les quals no tingui emoliments de treball superior, a 10.000 pesetes a l'any.

Es beneficiaris podran arribar a obtenir un subsidi de 15 pesetes diàries, ultra el material i llibres necessaris per als estudis. Quaranta mil infants podran gaudir dels beneficis atorgats pel Decret de referència.

SE'N CECIO D'INDIVIDUS AMB FACULTATS SOBRESORTINTS

No seran pas tan sols els orfes de milicians, sinó tots aquells individus les dots intel·lectuals dels quals els en fan creditors, els qui podran passar gratuïtament a estudis de graus superiors. Un Decret del dia 10 d'octubre del 1936 confia als mestres que exerceixen als centres d'ensenyament primari la selecció de llurs millors deixebles, per mitjà de proves que demostrin llur capacitat. Des del moment de l'ingrés als centres d'ensenyament secundari, corren a càrrec de l'Estat totes les despeses relacionades amb l'ensenyament, i adueu s'atorga a l'individu una borsa mensual, per tal que no sigui gravat

a la família, la qual podria haver de menester el producte del treball que l'estudiant podria exercir si no estudiés.

Gràcies a aquest ajut oficial, han estat inscrits als cursos dels Instituts 1.265 individus, i 600 en altres estudis. Si afegim als esmentats, 600 nous deixebles d'ensenyaments diversos, obtindrem un nombre de 2.565 infants que segueixen els cursos a càrrec de l'Estat, així és, més del 16 per 100 dels estudiants del Batxillerat.

Es bombardejada la fàbrica de Sabiñàigo

Boltaña, 24. — L'aviació republicana ha bombardejat la fàbrica de Sabiñàigo, després d'efectuar algunes incursions pel camp enemic i examinar la situació de les tropes adversàries. — Febus.

Uns soldats fets presoners als rengles rebels, victoregen la República en passar per Lleida

Lleida, 24. — Han arribat a aquesta població 58 soldats feixistes, pertanyents a la guarnició d'Oran, fets presoners de les nostres tropes. En passar pels pobles de l'Aragó alliberat i a llur arribada a aquesta ciutat, prorromperen en visques a la República i en mortis al feixisme i a Franco. — Febus.

Per a evitar nous atacs a vaixells en el Mediterrani

Marsella, 24. — En vista de l'agressió, per bé que frustrada, contra el dimercres passat contra el vapor francès "Kutubia", s'ha decidit que un altre vaixell de la mateixa nacionalitat que ha de sortir avui del port de Marsella cap a Casablanca, conduint a bord 500 soldats, vagi convocat, durant la travesia del Mediterrani, pels vaixells de guerra francesos i anglesos encarregats dels serveis del control en execució de l'acord de Nyon. — Cosmos.

Les valenties dels italians a Tunís

Tunís, 24. — Durant la nit passada, uns desconeguts han pintat de roig les plaques del Consolat General d'Itàlia a Tunís. La policia ha obert una investigació. Amb referència a l'incident promogut dies enrera pels mariners italians que assaltaren, pistola en mà, la seu de la Lliga Italiana dels Drets de l'Home i la Redacció del diari antifeixista "L'italiano di Tunisi", es declara, de font autoritzada, que el Govern italià ha promès castigar els culpables, per la qual cosa les autoritats franceses consideren l'incident com a liquidat. — Cosmos.

Són detinguts a Madrid diversos elements indesitjables

Madrid, 24. — Amb motiu de la detenció d'un individu que es dedicava al llicit negoci de la venda de amb a preu elevadíssim, s'ha presentat per avaluar-lo, a la Comissaria del Dret de d'aquesta capital, un individu que vestia uniforme de comandant de Batallat Militar, i com que ha estat sospitós, el cap de la Comissaria ha ordenat a diversos agents que exercissin dantunt un ura discreta vigilància per a esbrinar la seva classe de vida i domicili, situat al carrer de Cervantes, penso.

En aquesta pensió s'ha ordenat la pràctica d'un registre domiciliari que ha estat portat a cap en el qual la policia ha hagut de violentar la porta amb palanquetes, mentre es feien encopols per les teulades diversos elements de filiació feixista que es trobaven amagats en la dita pensió des del començament de la sublevació militar.

Després d'una accidentada persecució, fou detingut el fals comandant, el qual resulta ésser Manuel López Amor, nascut a Huelva, i que és un santista, artífex de l'últim i més important dels cinc columnes. — Febus.

Els intensos bombardeigs de Cantón...

(Ve de la primera pàgina)

energies ataca als dirigents de l'exèrcit i al Govern japonès per haver fet possible, amb les seves bàrbares ordres, l'execució de tan inhumans atacs, en els quals el 99 per 100 de les víctimes pertanyen a la població civil, sense distinció de sexes ni edats.

El propi "Times" escriu aquest matí que el bombardeig de Cantón "és salvatge, covard i idiota". — Cosmos.

EL BOMBARDEIG DE CANTÓN HA ESTAT QUEL·COM AFROS QUE NO ES POT IMAGINAR

Cantón, 24. — El bombardeig de Cantón, portat a cap en el dia d'ahir per l'aviació japonesa, constitueix el fet més afros i horrible de la present guerra al costat de la qual semblen coses nimies els més horrosos bombardeigs aeris efectuats fins ara, adueu els de Xanx-Haf.

Per espai de 45 minuts, des de les vuit a tres quarts de nou, dotze avions japonesos de gran bombatge, protegits per dues esquadres de caça, s'han dedicat impunement a bombardejar els barris xinesos de Cantón, han produït espantoses carnificeries.

Encara es prematur per a fer càlculs sobre el nombre de víctimes produïdes pel bombardeig, però els observadors imparcials calculen que el nombre de morts s'eleva a més de 3.000.

Immenses immobles de pobríssima construcció es desteren com a castells de cartes davant les bombes de 250 quilos, i no quedà amb vida ni un sol dels seus moradors. En altres hi hagué supervivents horriblement mutilats.

La consternació és gran, com la sorpresa i la indignació, car ningú no podia esperar que l'aviació japonesa es rabegés en barris humils, habitats per gent pacífica, i en moltes ocasions, contrària a tota classe de guerres.

El bombardeig només ha afectat quatre edificis i objectius militars, mentre les altres bombes caigueren en barris allunyats de la ciutat, habitats exclusivament per població xinesa menesterosa. — Cosmos.

ELS NIPONS PARLEN ENCARA DE COPAR ELS 40.000 SOLDATS XINESOS

Tòquio, 24. — L'Agència Domei declara que la caiguda de Pao Ting Fu és imminent. Afegix que quan s'ajuntin en aquesta ciutat les dues poderoses columnes japoneses que operen en aquell front, hauran aconseguit tancar una anella a l'interior de la qual restaran copats prop de 40.000 soldats xinesos, els quals seran reduïts a poc a poc. — Cosmos.

EL NOMBRE DE VÍCTIMES PER LES BOMBES JAPONESSES ES ALTISSIM

Nanquín, 24. — Encara no ha publicat el Govern l'estadística de les víctimes dels últims bombardeigs de Nanquín. Hom rebutja, però, com a molt inferior a la realitat, totes les xifres donades per diferents fonts informatives i, oficiosament, es fa pujar a un miler el nombre de morts i ferits. Una sola de les bombes, caiguda en un campament provisional de refugiats de guerra, produí 100 morts i 300 ferits, la majoria d'ells greus.

L'angoixa a la capital és extraordinària, amb més motiu quan, a causa de les destruccions causades a totes les comunicacions, especialment a la ferroviària, l'evacuació dels refugiats es porta a terme amb gran lentitud.

Davant les oficines del Govern s'apilegen grans masses de ciutadans que demanen a crits llur evacuació, que per ara és impossible. — Cosmos.

UNS EXITS DELS INVASORS

Tòquio, 24. (De l'Agència Domei). — Les tropes japoneses que operen al sud de l'Indo-China han ocupat, amb intervals de poques hores, Pao Ting i Tao Tao, a més de 100 quadrats al sud de Peking, la qual cosa dona una idea de la rapidesa de l'avanzada nipona en aquell sector.

La columna que ocupà Pao Ting i la que entrà a Tao Tao han convergit, més tard, a Pao Ting, i es dirigiran a Hopen, avançant a través dels dies pròxims cap al sud. — Cosmos.

TIEN-SIENG S'HA LES ALES NIPONES

Xanx-Haf, 24. (D'origen nipó). — L'aviació nipona ha bombardejat aquest matí, la ciutat de Tien-Sieng, a la província de Hopen, i ha destruït nombrosos objectius militars, entre els quals el taller de reparació, emplaçada en un important entornament. — Cosmos.

L'ESTAT MAJOR FRANCÉS CREU QUE FRANÇA ESTA EN PERILL

L'ex-president de ministres Laval té la convicció que Franco pot ésser la seva carta de triomf, i hom diu que està en contacte amb els rebels, que el consideren «el seu home»

Sota el títol de «França i Espanya», publica «The New Statesman and Nations», un article signat per Alexander Werth, del qual extraiem els següents paràgrafs:

«Una gran part de l'opinió francesa, adueu la governamental, s'alarma cada vegada més per la situació d'Espanya i sobretot en la Mediterrània. No solament els socialistes, sinó també els radicals, incloent-hi els ministres de Guerra i Marina (Daladier i Campinchi), començaven d'adonar-se que aquesta "no intervenció" no podia seguir indefinidament i l'Estat Major sembla haver dit al capde Deltos que estava molt ben compartit el parer britànic que cal resistir amb paciència uns pocs mesos més, qualsevol que siguin les provocacions de Mussolini, però que mentre tant França estava en perill de veure el Mediterrani convertit en un mar de pirateria feixista, amb els vaixells francesos i d'altres nacionalitats a mercé d'Itàlia, amb Itàlia sentint-se la mestressa de la ruta marítima de Marsella-Alger i el Govern de València sotmes a un bloqueig regular italià. Deltos sembla impressionat per l'ansietat de l'Estat Major.

Cada vegada està més clar que no solament per al Govern francès i el seu Estat Major, sinó per a un volum creixent de l'opinió francesa, incloent-hi Kerillis i alguns altres elements de la dreta, que una victòria final de Franco constituiria una amenaça greu, tant per França com per Anglaterra. El còmode argument britànic, tan freqüentment repetit per certs diplomàtics del Quai d'Orsay, segons el qual «Espanya no consentirà mai, voluntàriament, sotmetre's a dominació ni cap mena de control estranger amb prou feina tenen força. Encara suposant que si guanyés Franco es desferia més tard o més d'hora dels seus aliats (i a quin preu?), el que interessa no és el que ha de succeir dintre de cinc anys sinó el que succeirà dintre dels sis o dotze mesos propers. A més es diu que Franco necessita diners anglesos, però sembla obvietat que s'han anat precisament els diners anglesos sobre Itàlia en temps de la guerra d'Abissínia. Ha vingut Mussolini, com es profetitzava, a menjar a la nostra mà? Els dictadors (i si ho fa Mussolini perquè no Franco?) — tenen un art especial per a passar sense diners.

LA IMMENSA MAJORIA DE L'OPINIO FRANCESA ES FRANCAMENT ANTI-FEIXISTA

«Quina és l'opinió de França sobre Espanya? Els francesos responsables s'adonen dels perills de la situació i actuarien amb major energia si poguessin disposar del compés ajut d'Anglaterra. Però la tragèdia és que no poden. La situació deformada a la Mediterrània va ésser precisament destinada de costat a Londres per espai d'algunes setmanes. Quan a l'opinió pública en general està dividida de manera estranya. La classe treballadora sent profundament el mal tracte donat al Govern espanyol. A la frontera espanyola, on vaig anar fa una o dues setmanes, els obrers francesos parlaven amb intens ressentiment d'Anglaterra, a la qual es considera responsable de la «no intervenció».

Entre els camperols i la petita burgesia vaig trobar molta indiferència i fatalisme i un quasi instintiu tancar d'ulls a la realitat. Però les reaccions més interessants són les que s'observen entre els elements feixistes de França. Franco és la seva carta de triomf. No en tenen altra en realitat. Com va indicar clarament Sarraut en el seu darrer discurs, el Front Popular va néixer de l'amenaça feixista i com a força antifeixista seguirà vivint seguint els que siguin els canvis de la política econòmica i financera. En un sentit és veritat. Pot parlar-se del fracàs de l'experiment Blum o de l'entrada de dues famílies de Bonet, pot adueu preguntar-se fins a quin punt Chautemps i Bonet s'aventuraran a tornar a l'organització social i de treball del 1936, però sembla clar que la mística antifeixista continuarà en el país el mateix si és governat per socialistes que si és governat per radicals o encara per una coalició radical-centrista. En aquest sentit limitat vivint el Front Popular: la immensa majoria de l'opinió francesa és francament antifeixista i els La Rocque i Doriot i altres feixistes continuaran significat molt poc, encara que prescindint de les seves presents baralles en el curs de les quals s'acusa La Rocque d'haver rebut diners de fons secret. Aquesta baralla entre feixistes és terriblement violenta. Puc estar equivocat, però la meua teoria és que la present campanya contra La Rocque està dirigida per «Le Jour», l'Action Française i els altres «gangsters» dels elements feixistes, principalment perquè consideren La Rocque com a possessor de certs instints decentes que podrien privar-li en determinat moment de fraternitzar de tot cor amb els feixistes estrangers sense tenir en compte els interessos fonamentals de França com a nació.

FRANCO, L'UNICA ESPERANÇA DELS FEIXISTES FRANCESES
L'altre dia vaig tenir una conversa acalorada amb un senyor francès

«Li hauria donat una puntada de peu, que es va expressar com segueix: "No podem fer res mentre no guanyi Franco. Però la victòria d'aquest suposaria un canvi radical per a França. Aquest país és fonamentalment feixista (i) i quan guanyi Franco s'adonarà que ha de pactar amb els seus veïns feixistes o sotmetre's. I solament un Govern feixista a França, un Govern que posi una fi definitiva al Front Popular, pot fer això. L'opinió pública aviat se n'adonarà. És proper el dia d'un canvi total per a França". Quan li vaig preguntar qui era el cap d'aquest gran ressorgiment feixista, em va contestar que no n'estava segur. "En realitat no n'hi ha cap — va dir — ací està la dificultat. Laval podria ésser útil com a ministre d'Affers Estrangers". "I La Rocque?" El senyor va somriure desdenyosament: "La Rocque és un radical!"

Això podrà semblar completament idiota. Malgrat tot, molts senyors de França pensen així. L'altre dia vaig sentir, poc més o menys, el mateix en una festa celebrada a un castell de Normandia. "Franco és juga la nostra darrera carta. Pocs d'aquests joves, malgrat ésser tan apassionats, es deixarien matar per Franco". "L'Époque" refereix avui la mort, al camp de batalla, d'un jove comte francès que es va unir a l'exèrcit de Franco com a voluntari. Un regidor reaccionari de París ha estat reclutant voluntaris per a Franco, molts d'ells pagats. L'empleat de Correus, a Marsella, que desxifrava els telegrams per a València i cablegrafiava còpies per a Salamanca, no és un tipus únic. Saint-Jean de Luz és ple d'agents de Franco francesos i espanyols; la sèrie ben documentada d'articles del "Populaire" sobre aquest assumpte ha estat molt instructiva. Hi ha raons de pes per a dir que Laval té posades les seves esperances en aquests moviments de les dretes. Imagina també que Franco pot ésser la seva carta de triomf i es diu que està en contacte amb els rebels, que el consideren "el seu home". Seria una terrible repetició de la Història que aquest petit, després de portar desastres sobre França, enredat per Mussolini per espai d'un any i totalment desacreditat, surés de nou, com a salvador del seu país i posés França en un altre llarg període d'engany i d'estafat. Preque és dubtós que França pogués sobreviure a un altre any de Laval. I el país en conjunt ho sap. Malgrat tot, és molt estrany el joc de les dretes i val la pena d'observar-lo.

POLITICA ECONOMICA

CAL UN SISTEMA DE MA OBERTA

La defensa de la nostra Economia no s'ha pot cercar en una política de restriccions que impedeix per suport la defensa de la peseta.

Espanya es un país de balança comercial deficitària i l'emigració de la nostra divisa es produïa, totalment, per una de les causes següent: comprant a l'estranger les primeres matèries que ens manquen, o comprant a la mateixa procedència els productes manufacturats que nos no podem exportar per manca de primeres matèries.

Es defensa l'Economia espanyola fent que les indústries treballin com mai millor. I és evident — i innegable dir-ho — que per a aconseguir-ho, les indústries han de disposar de les primeres matèries necessàries; en primer terme, perquè les indústries són una font de riquesa, i, segonament, perquè disposant del necessari, les indústries compleixen la funció social i econòmica per a la qual han estat creades: produir riquesa.

A ningú no pot passar desapercebut que per a transformar les primeres matèries, cal donar treball als obrers de les indústries transformadores; i ja hi ha algú que pot sentir-se que no és una atenció de poca consideració proporcionar treball als qui del treball han de viure, amb major motiu, encara, quan la base per a assegurar la tranquil·litat a la recuperació humana es troba quan els obrers treballen i gaudiran de relativa benestar? D'altra banda, sempre hi ha una manera que la producció industrial s'intensifiqui d'acord amb les exigències de l'Economia; que les indústries trobin el que necessiten.

El règim del salariat imposa que els treballadors regeixin el dia i el dia, i, malgrat tot, encara vivim aquest règim. Els treballadors hem de saber comptar, encara que sigui amb els dies, i quan observem que la manca de primeres matèries pot fer-los perdre alguns jornals, s'obren espantats a veure que les matèries que haurien d'ésser consumides en tres dies, per exemple, durin una setmana o més, o que tot el dia una petita producció, i per tant, l'encerament d'alguna.

Tal com estan les condicions de la nostra Economia, no hi ha cap raó perquè Espanya mantingui la jornada màxima de quaranta hores setmanals, quan els altres països encara es de quèrquen-vuit. En temps normal, aquesta diferència no pot mantenir-se de cap manera, car el personal que la diferencia representa, esdrés en tres setmanes a la nostra producció i, per consegüent, una possibilitat més a la concurrència estrangera; i si això no és sostenible en temps normal, com ho ha d'ésser en uns moments que la guerra consumeix una gran part de la nostra Economia?

Hem dit que no hi ha cap raó per a mantenir la jornada de quaranta hores setmanals, i ens hem equivocat en no dir que s'hi ha una: la manca de primeres matèries. Com saber que les indústries intensifiqui la producció, treballant quaranta-vuit o més hores a la setmana — com exigeixen les necessitats de la nostra Economia i de la guerra — si no hi ha matèries transformables per a treballar-ne quaranta?

Totem ara que la balança comercial d'Espanya seria tant més favorable a la nostra Economia com menys hagués de comprar a l'estranger. Com més compres fem a l'estranger, menys talor té la nostra divisa. La defensa d'aquesta és com que hem no pot negar-se. Cal, però, atèndre-se a la realitat, i aquesta opció de fer tot el possible perquè les indústries no parin de transformar matèries — que és tant com crear riquesa —, encara que aquestes matèries hagin d'ésser im-

portades i la importació determini la baixa de la nostra divisa.

Tres raons hi ha per a defensar aquesta tesi que pot semblar absurda:

Primera. Els milions que no s'guin emprar en la compra de primeres matèries, hauran d'ésser-ho per a comprar articles manufacturats, si no amb la mateixa proporció — perquè en aquest cas hi cap la restricció —, amb una quantia ben zic aproximada.

Segona. La defensa de X de la nostra moneda, en restringir-ne l'emigració en forma de compres a l'estranger, equivaldrà sempre a la pèrdua de X + X si les indústries deixen de produir; perquè la riquesa que aquestes poden produir, en treballar intensament, és superior en valor a la desvalorització que pot sofrir la nostra divisa emprada en la compra de primeres matèries de procedència estrangera; i

Tercera. El treball, a més d'ésser una garantia per als qui del treball han de viure, ho és també per a la seguretat a la recuperació.

Quant al que mediti aquestes lleugeres notes, comprendrà com és de necessari que en Economia hom segueixi un sistema de mà oberta que permeti que les indústries puguin disposar dels materials necessaris per a treballar intensament.

Creiem que la nostra Economia hi sortiria guanyant d'una manera extraordinària.

UN CRIMINAL REFINAT
El comte Rossi, botxí de l'illa de Mallorca, no és altre que el feixista Bonacorsi, cap de «La Disperata», cèlebre a Abissínia pels seus actes vesànics

«L'Informateur Italien» —diari italià que s'edita a París— publica una informació en la qual aporta noves dades per a la història de la intervenció d'Itàlia en la guerra desencadenada a Espanya per uns militars traidors, que vénen a augmentar el «dossier» de les proves —que ja comencen a ésser nombrosíssimes— de com Itàlia intervé descaradament al nostre país.

Es generalment dintre el Partit feixista on es recluta la gent destinada a Espanya. Per a enganyar aquests infelços, hom els diu que van destinats a l'Àfrica, per a dedicar-se a feines del camp, però una vegada embarcats se'ls fa saber l'engany. Van destinats a Espanya, i a Messina són sotmesos a una revisió mèdica formulària. El Batalló de Sant Marc, de guarnició a Pola, ha rebut l'ordre de sortir cap a Spèzia, per a ésser traslladat a Espanya. El port de Spèzia és el punt de reunió i de partida de les concentracions de tropes destinades a Espanya.

El comte Rossi, del qual tant ha parlat la Premsa com a botxí de la daurada illa de Mallorca, no és altre que el feixista Bonacorsi, cap de «La Disperata», un dels més refinats criminals a l'engròs amb què compta Mussolini per a imposar les seves doctrines. Es va fer cèlebre a Abissínia on cometé actes terriblement vesànics.

Les fàbriques i tallers de material de guerra de l'Estat treballen per a Franco i els seus seguaces. El material s'embarca als ports de Spèzia, Nàpolis, Cagliari, Tunis, Bresso, Milà, Liorna, etc.

Una de les coses que ha estat provada és que la marina de guerra de l'Estat italià està al servei de Franco, i per això aquesta vaixells i submarins —de nacionalitat desconeguda, puix que no són franquistes— han actuat fins ara a la Mediterrània, enfonsant vaixells mercants in-

defensa, seguint les petjades deixades pels alemanys durant la gran guerra i que causaren la indignació del Món i la condemna d'aquells mètodes inhumans.

A les moltes proves que posseeix el Món, cal afegir-hi diàriament noves mostres, que van curulant la mesura de la paciència que les nacions democràtiques —no volem creure en la por— han tingut fins ara amb aquests provocadors en gran escala.

«Em sento un miserable al costat d'aquests bàrbars», escriu un soldat del camp rebel

La «Llibera Stampa», de Lugano, publica una carta del camp feixista que un soldat espanyol ha enviat a la seva padrina de guerra, una italiana domiciliada a Berna. Aquest soldat escriu textualment:

«Tinc una gran pena en considerar que aquesta guerra fa molt de temps que ha deixat d'ésser una guerra civil. Els espanyols no som sinó una petita minoria enquadrat els exèrcits d'invasió estrangera, que devasten la nostra estimada pàtria, pàtria comuna

amb els de l'altra banda que són veritables espanyols. Em sento un miserable al costat d'aquests bàrbars amb els quals lluto; una bèstia ferotge que es menja els propis fills»

La carta estava escrita en espanyol, i s'ha hagut de traduir a l'italià, per tal que l'entengués la padrina; la qual, en assestant-se del contingut, ha sentit repugnància i horror pels invasors i també pels traidors causants de la invasió.

Una falsa llegenda del «nazisme»

Amb la recuperació de les antigues colònies, Alemanya no resoldria els seus problemes econòmics
Hitler pretén només un èxit moral i polític

Tots els qui tenen la culpa del seu propi malestar cerquen motius per a poder fer-ne responsables els altres. Així Hitler i els seus seguidors del nazisme no volen reconèixer l'ineptitud i l'horrible mala disposició per a treure Alemanya del carreró sense sortida on l'han precipitada, i assenyalen causes absurdes d'aquest mal-estar.

Naturalment, en donen la culpa a les Potències democràtiques, la conducta de les quals constitueix una condemna dels sistemes totalitaris.

Ara s'han espesat el truc de les colònies, i els nazistes directius repetixen a cada moment que la causa de la pobresa i la intranquil·litat d'Alemanya és trobar-se sense colònies. Tota la manca d'elements de vida desuen l'origen a l'espoliament de colònies que l'Alemanya imperialista derrotada va endurar a Versalles l'any 1919.

Per això Hitler i els seus ajudants majors aprofiten totes les ocasions per a demanar que els siguin tornades les antigues colònies alemanyes.

Davant dels seus fanàtics del Congrés de Nuremberg, Hitler ha dit:

«L'espai vital alemany sense el complement colonial és massa petit per a garantir una alimentació duradora, segura i sense aldarulls, al nostre poble».

Per això la reivindicació d'un patrimoni colonial, pertanyent al Reich, resulta justificada per la nostra misèria econòmica».

Aquestes dues assercions de Hitler: «manca d'espai vital» i «misèria econòmica», no tenen cap fonament, i no demostren el que Hitler vol demostrar, és a dir, que han d'ésser tornades a Alemanya les seves antigues colònies. Malgrat la seva sobrepoblació —que durant els últims anys ha minvat considerablement—, Alemanya no és un país d'emigració, car abans de la guerra el nombre d'alemanys que residien a les seves colònies no passava de 20.000, compresos l'Exèrcit i la Policia.

L'emigració alemanya, que per allà els anys 1851-1860 constituïa el 27% de l'emigració total del Món, ja no era sinó el 2% l'any 1900, i l'1,2 l'any 1915.

Això demostra que els alemanys anaven perdent el gust per l'emigració, i que no es trobaven estretes a l'Imperi de Guillem II malgrat la relativa sobrepoblació dels 70.000.000 d'habitants.

Malgrat tot, els alemanys caben molt bé encara dins les fronteres del Reich. La població alemanya actual és de 566 habitants per mil·la quadrada de terreny cultivable, mentre a Bèlgica és de 702 i de 1.793; a Holanda és de 827 i de 2.233; a Anglaterra és de 742 i de 596, i al Japó és de 437 i de 2.418.

Per altra part, els territoris que reivindica es troben a l'Àfrica tropical, país molt poc propici a la colonització de la raça blanca. No cal dir res més per a demostrar que és falsa l'afirmació de Hitler quan diu que a Alemanya li manca un «espai vital» i que el problema restaria resolt amb la readquisició de les antigues colònies.

L'altra afirmació de Hitler, la «misèria econòmica», remetible amb la readquisició de les colònies, també és falsa.

Segons el doctor Goebels, Alemanya té penúria de carbó, ferro, petroli, cotó, cautxú i coure. Això no es troba pas a les antigues colònies alemanyes. Ni es troba a les colònies de ningú, car la immensa majoria d'aquelles matèries surten dels països metropolitanos.

El Secretariat de la Societat de Nacions ha publicat recentment un report sobre el repartiment de les primeres matèries que el Món produeix. Resulta que totes les colònies de tots els països no produeixen sinó el 3 per 100 de les primeres matèries que el Món consumeix. Descomposta aquesta producció, és la següent:

35 per 100 de l'acer; 4 per 100 del petroli; 25 per 100 del cotó; 2 per 100 del carbó. Només la producció del coure, del cautxú i de l'estany ocupen un lloc important a les colònies, però no a les que reclama el Reich.

El coure és exportat de la Rodèsia del Nord i del Congo belga, el cautxú de la Malàsia i de les Índies holandeses i l'estany de la Nigèria i de la Malàsia. Així Alemanya no en treuria res de primeres matèries si li fossin tornades les seves antigues colònies.

El document de la Societat de Nacions més amunt dit textualment:

«La sola solució general i permanent del problema de les primeres matèries és el restabliment ben general dels canvis internacionals».

Pero a les antigues colònies Alemanya no hi trobarà or ni divises. ¿Què pretén, doncs, Hitler quan demana les antigues colònies?

Un èxit moral i polític: la satisfacció d'una de les ambicions del nazisme i el reforçament del seu prestigi. L'Alemanya «nazista» ha trepitjat algunes clàusules del Tractat de Versalles i n'ha deixat de complir moltes altres.

Ara li fa nosa l'article 119 del Tractat, que diu: «Alemanya renuncia, a favor de les principals Potències aliades i associades, a tots els seus drets i títols sobre les posicions d'Ultramar». Se sent humiliada per aquest article i vol anul·lar-lo.

No ho demana directament i cerca els subterfugis de l'«espai vital» i de la misèria econòmica.

Si aconseguís derogar-lo, però, si el Reich recuperava les colònies perdudes l'any 1918, Hitler podria dir a tots els alemanys: «Veieu: nosaltres hem aconseguit esborrar una altra taca de l'Imperi» i el resultat fóra un èxit polític i fins militar, car les dites colònies serien convertides en

L'Espanya republicana defensa el seu dret, encara que el dels altres

En un diari tan solvent i seriós com «Journal des Nations», publicació que s'edita a l'estatge de la Societat de Nacions, a Ginebra, trobem com a capçalera d'un recull de notícies i telegrams relacionats amb la guerra al nostre país, el següent títol estampat a dues columnes: «L'Espanya republicana defensa el seu dret encara que el dels altres».

Finalment el Món va adonar-se de la realitat de la situació, es la capacitat dels motius pels quals el poble espanyol es troba aixecat en armes; a cada nou dia que passa es fa més visible el perquè del seu heroic sacrifici. Si, ho havem dit i repetit, si les democràcies internacionals haguessin pogut conèixer certament, des dels inicis d'aquesta lluita sagrada i inhumana, la seva significació, els catorze mesos de guerra no s'haurien pas acorcollat.

La unió la força i ja sabem que l'empenta del proletariat —no oblidem el 19 de juliol— res no hi ha que la pugui contenir.

bases navals i militars per a futures actuacions del màxim contra la pau del Món.

Naturalment, les Potències democràtiques saben això, i és de suposar que no es deixaran temptar pels cantos de la sirena hitleriana i seguiran retentint les que foren colònies alemanyes fins que es puguin constituir en pobles independents i lliures del tot.

El submarí fantasma del mar Egeu

A Venècia, diverses famílies de mariners han rebut cartes d'aquesta que expliquen les gestes del submarí fantasma del mar Egeu, a bord del qual es troben a Venècia es coneix el nom dels components de la dotació, per de prompte d'un dels submarins torpedinadors.

Hom sap fixament el nom d'un oficial que ha rebut la quantitat de 25.000 liras pel torpedinament d'un vaixell soviètic. De la mateixa forma han estat premiats els bombardejadors de la indifensa població basca. El tinent Bacchini, aviador venecià, ha estat ascendit a capità pel mèrit d'aquesta procediment.

Tambe se sap que els establiments de Dalmeida han rebut l'ordre de fabricar 14.000.000 de bombes d'aeroplà que han estat cobrades al comptat en lliures esterlins. La destinació d'aquestes bombes és el Japó.

La reunió de perits a París

París 24. — La reunió de perits anglesos, francesos, i italians per a determinar tècnicament la participació italiana a l'acord de Nyon, ha quedat definitivament fixada per al diàleg que ve. La reunió tindrà lloc al Ministeri de Marins.

Anglaterra ha comunicat ja els noms dels seus representants: Itàlia, encara no. França, també.

Negrin ha conferenciat amb Chautemps

París 24. — El cap del Govern espanyol, doctor Negrin, ha conferenciat aquest matí amb el cap del Govern francès, Chautemps.

HISTORIA DEL «NAZISME»

L'ex-canceller von Papen, que preconitza la teoria que l'alemany ha de morir al camp de batalla, fou un traïdor durant la Guerra Gran

"Amb motiu d'activitats en afers militars i de marina, que el Govern considera impròpies, el Govern demana el retorn immediat de l'agregat alemany de marina, capità Boydell, i de l'agregat militar alemany von Papen, que desixon d'ésser grats al Govern."

En aquest report del secretari d'Estat Lansing, del 4 de desembre del 1915, apareix per primera vegada en la història el nom de von Papen. Aquest subjecte, que enalteix l'"horror dels antics alemanys a morir pacíficament a casa, lluny de la batalla" i que anomena la guerra "form de fèrria de la solidaritat nacional", demostrà la seva "activitat heroica" d'una manera estranya. L'any 1916, quan a la fi el Govern alemany disposà el seu retorn, els anglesos, en incuïtar-se del seu ba-

gaige, feren una presa que va influir d'una manera decisiva en la política americana. En el llibre blanc "Documents acollits, trobats el dia 2 de gener del 1916 a Almoût, a poder de l'antic agregat militar alemany von Papen", que es propaga immediatament per tot el Món, reuneixen 126 xocs amb número, data, nom del receptor, declaració dels serveis prestats per a obtenir-los, quantitat en dòlars, endossos i apunts, redactats i signats amb una pedanteria gairebé burocràtica per von Papen. Aquests apunts demostren plenament alguns fets i la culpabilitat d'infinidat de ciutadans americans: entre altres coses queda demostrat que l'autor de l'atemptat del pont de Vancouver rebé 700 dòlars mitjançant el xec núm. 57. Quan els Estats Units es trobaven encara sota

la impressió d'aquestes publicacions, arribà la notícia: "Sa Majestat el Rei de Prússia s'ha dignat donar al capità von Papen, de l'Estat Major de l'Exèrcit, l'Ordre Roja de l'Aguila, de quarta classe".

No flueix amb això l'activitat de von Papen a la guerra. Durant la campanya de Palestina del 1917, amb ocasió de l'evacuació precipitada de Nazareth, von Papen abandona una altra vegada a mans dels anglesos una sèrie de valuosos documents que proven que von Papen no solament esgué complicat en el complot de la voladura del canal Welland, sinó que també va distribuir quantitats importants per tal d'organitzar rebel·lions als diversos Estats sud-americans per a preparar atemptades i incitar a la col·locació de bombes entre valvells amb càrrega de municions, i per a ajudar la sublevació irlandesa (Sir Roger Casement). Von Papen, el qual s'havia distingit per aquestes activitats tan brillants, digué en el seu discurs "Sobre el soldat alemany": "A la guerra ja es va veure quin era el guerrer nat".

Després d'aquells dies de l'època heroica —com el famós— Yelting von Papen desaparegué, per tal de dedicar-se completament a la seva ocupació favorita, l'aristocràtic esport hipic, així com als seus interessos de la indústria del Sarre, que devia al seu matrimoni amb una von Boch, i solament de tant en tant emprèn un "passatge a cavall" al terreny polític, en l'aristocràtic "Club de Senyors". Allí va predicar: "L'acord a trossos" ha d'efectuar-se per tal de portar a cap la lluita contra el bolxevisme" ("Protocol del 27 de gener del 1931").

Més tard, el "general social" Kurt von Schleicher, el més hàbil manipulador de marionetes del règim anterior, es recorda de von Papen, completament oblidat. Schleicher havia ascendit com a confident del general Gréner, i havia derrotat, ajudat pel ministre de la Reichswehr, el poderós von Seeckt. A Gessler, simbolcant-

NOTA INTERNACIONAL

L'ART DE LA PASTISSERIA

L'alemany de la Premsa està ple a redós de l'entrevista d'Ivon Delbos i Bonaccoppo, uns senyors que han parlat entre ells, però que res no han dit perquè l'opinió conceptuà d'allo de que han parlat.

De totes maneres, no calia que la Premsa fes l'esforç de voler endevinar allo que, segurament, ja és ben públic, perquè és d'esperar que la qüestió posada damunt la taula, en l'esmentada entrevista, és la referent a la participació d'Itàlia a l'obra de pastisseria elaborada a Nyon.

Esperem breus dies i podrem començar-nos que Itàlia, la nació pirata per excel·lència, es veurà honrada amb el doble paper de jutge i part en el gran drama que hom està desenvolupant a la Mediterrània.

Francament, són moltes les vegades que, en llegir la informació estrangera, fem el nostre comentari amb un lleuger arronçament d'espatlles i no és per menys. El mateix gest solem fer quan llegim que alguna de les Potències, com Anglaterra i França, fulminen com si diguessin amonències contra les pràctiques dels Italians. Com hem de crure en les bones intencions i en les amenaces, quan hom veu que Itàlia, la conductora de la qual no té qualificació possible, té accés a una política que vol ésser d'imparcialitat encara el conflicte espanyol? Quina imparcialitat volen que sigui la d'Itàlia, quan la intervenció seva en el conflicte espanyol, per bé que no declarada oficialment, és una guerra amb totes les de la llei?

No cal dir massa coses sobre el fet d'aquesta intervenció tan pregonada i sobre l'absurd que s'ha reconegut a Itàlia personalitat moral per a signar, al costat de les altres Potències, que hom s'abstingui d'intervenir en un conflicte interior d'Espanya, on milers i milers de "voluntaris" Italians s'emben la mort com a veritables assassins professionals.

En donar-se un sarcasme semblant, hom pot preguntar-se si la política internacional mereix gran cosa més que un lleuger arronçament d'espatlles. CATALUNYA renuncia, avui, a la pretensió d'orientar el lector, puix que és normal que s'orienti abans el qui tinguí donar orientacions.

Nosaltres, francament, ens trobem completament desorientats. Qui no ho està?

«Mori el rei!», criden ja a Itàlia

Fa uns dies fou assassinat, a Muggia, un obrer, pel sol fet d'enraonar amb els seus companys a favor d'Espanya. L'assassí és el secretari de la Secció del Feix de la localitat, i la seva acció aixecà grans protestes, que es traduïren en una imponent manifestació amb motiu de l'enterrament d'aquesta nova víctima del feixisme.

Durant el seguici fúnebre foren desplegades banderes vermelles i dipositats clavells roigs sobre la tomba de la víctima, que foren immediatament recollits per la policia. Després de la cerimònia, un grup nombros, compost en gran part de dones, es situà davant de l'edifici del Feix, i demanà la detenció de l'assassí, entre grans crits de: «Mori el rei!», «Mori Mussolini!» i «Fora el feixisme!».

Foren detinguts 60 dones i 165 homes, els quals foren traslladats al presidi de Jesuites de Trieste.

AL CAFE

Es tard...? Mentre estigui bé...?

El més agressiu dels nostres veïns de taula mai no està content. A tot arreu troba defectes i en tot moment els assenyal amb la mateixa vehemència.

—No te ni tindrà cap utilitat — afirmava avui, — Fer-los treballar? Per què? I... en què?

—Es que et penses que ja ho tenim tot fet? — li ha demanat el seu company.

—No. Però, ¿en què vols utilitzar ara un obrer especialitzat en la construcció d'imatges? Veïam, dignes, en què?

—Això és cosa dels tècnics corresponents. Jo no hi entenc.

—No, no, diga-ho tu. En què utilitzaras un espartaner?

—Mira. Crec indubitable que cadascun pot donar més rendiment actuant en l'especialitat que li és pròpia que no aplicant-se a un treball nou, però en els temps difícils és fa necessària una mena de reeducació professional. El qui feia imatges pot aplicar-se al modelatge de fusta per a usos de guerra, per exemple.

—Que pot aplicar-se? — Que no ho veus que tot això s'acabara en pics i pales?

—Aleshores resultaria una mica inhumana.

—Inhumana? Suposo que no crearàs que la guerra sigui cosa de pa i mel?

—Naturalment que no. Però fins la convicció que els homes mobilitzats civilment seran utilitzats per a feines que s'adiguen amb la professió llur; es a dir, partint del concepte o funció per la qual han vingut cobrant de la Generalitat el salari d'avançament o de subsidi.

—Quines ganes de complir les coses! La qüestió és molt més senzilla. Es tracta d'una colla d'obrers que fins ara han viscut en període de vacances. Com que a les empreses en les quals treballaven no hi havia diners ni feina, la Generalitat els avançava els setmanals. Ells cobraven i... anaven fent. O no fent, que això és l'important.

Dones, ara ve la Generalitat i els diu: Nois! A treballar! — Oh — responen ells, — és que no hi ha feina. — Ja uns en donarem — comença el Govern. — I situats així, ja comprendràs que no és cosa de collir flors i fer toles, sinó d'aplicar totes les energies a la guerra.

—Està bé. Però en la guerra no tot és fer trinxeres i fortificacions. Hi ha moltes altres coses a fer.

—Ara? — Això era abans. Tota aquesta gent podia haver estat utilitzada oportunitatment en les mateixes activitats industrials que els eren pròpies. Perquè, suposo que no ens sobren productes, sinó tot el contrari.

—Que saps tu!

—Que se? El mateix que tu. I tan clar com tu. I m'ho callo perquè no t'ho prenguis com a derrotisme.

—No m'amoïnés amb aquests mots i frases que s'han fet de moda: derrotisme, cinquena columna, control, disciplina... A mi m'agrada les coses clares. I el clar és que tu has dit que la disposició que ha estat dictada no tindrà cap utilitat.

—Ho he dit i ho sostinc. Tota aquesta munició d'obrers que han tingut calma per a viure de renda durant calorze mesos han edevintat inútils. Per què no anaven al front? ¿Per què no s'oferien per al treball voluntari?

—Es que et penses que no n'hi ha?

—Carai! Ja ho crec! Però, ¿es que et penses tu que si només la meitat d'aquests obrers que per no haver-hi diners ni feina a les empreses llurs han consentit que els passessin la renda de la Generalitat durant calorze mesos; si només la meitat s'haguessin allistat voluntaris per a lluitar al front o per a treballar en fortificacions, caldria dictar ara la disposició que estem comentant? Si parlem molt d'emboscats i de cinquenes columnes i de cinquanta mil futeses que nomes són qüestió de policia i ens oblidem dels problemes fonamentals del moment que vivim!

—Acceptem-ho. Però tot això no em demostra que la disposició sigui inútil. Tu pots censurar el retard amb què ha estat dictada, i res més.

—Oh, és que amb el retard s'ha perdut l'ocasió de posar aquesta gent al lloc que els corresponia.

—Potser sí, però, ¿et sembla a tu? ¿Està bé que s'obligui als qui cobren subsidis a treballar a profit de la col·lectivitat, o no?

—Està bé, sí.

—Hi haurà feina per a utilitzar aquesta gent, o no n'hi haurà?

—Em sembla que sí, però.

—Deixa't de qüestions. Si està bé fer-los treballar i tenim feina per donar-los, ¿qué crítiques?

—L'haver passat tant de temps badant.

—Només això? Dones, no m'amoïnés!

—I, haver passat tant de temps badant.

—Només això? Dones, no m'amoïnés!

—I, haver passat tant de temps badant.

—Només això? Dones, no m'amoïnés!

El més pausat dels dos companys s'ha deixat escolrar una mica cadira avall i, girant enlaire, ha deixat anar amb posat d'infinidat mandra, un espiral de fum espès.

Era un fum tan dens que si pel carrer es velessin «burilles» hauríem cregut que el nostre veí s'havia dedicat a collir puntes de cigar.

MARI

L'enemic, castigat durament pels nostres homes, es resisteix tenaçment al sector de Valsequillo

Valsequillo, 24. — Durant les primeres hores del matí d'avui, al sector de Granja de Torrehermosa, hi ha hagut duels d'artilleria per espai d'algunes hores.

Els facciosos, que venen com la pressió de les nostres línies va en augment d'hora en hora, lluiten amb energia i llancen un intens foc de canó i morter, especialment d'aquest últim, per ésser els seus efectes de més dany, degut al terreny en què es lluita, que es completament pla.

L'artilleria lleial ha contestat adequadament a la facciosa, sobretot a les peces que es troben situades als voltants de l'església de Granja de Torrehermosa.

A mig matí ha amainat un xic el foc de les nostres forces i es dedicaren a vigilar els moviments de l'enemic.

Pel subsector del Terrible, canvi de disparats durant algunes hores, sense importància.

La resistència que oposa l'enemic és dura. Possedeix material de guerra d'excel·lent construcció i sistema modern, sobretot pel que es refereix a armes automàtiques. Malgrat això, els soldats republicans segueixen llurs atacs amb bravesa.

La pluja copiosa que ha caigut durant tot el dia ha estat un motiu més que ha impedit portar a cap una acció més enèrgica. — E.FBUS.

Disposicions inserides a la «Gaceta» ES REORGANITZADA LA «COMISSIO D'INDUSTRIES DE GUERRA DE CATALUNYA»

València, 24. — La «Gaceta» pública, entre altres, les disposicions següents:

Presidència. — Prorrogant fins el dia 5 del proper octubre el termini per tal que els funcionaris dels Departaments ministerials desplaçats de Madrid s'incorporin a les destinacions que hom els encomunari.

Defensa Nacional. — Disposant que aquest Departament estigui representat a Catalunya quant a les funcions corresponents a la Subsecretaria d'Armament, per una entitat anomenada "Comissió d'Indústries de Guerra de Catalunya", la qual estarà formada per cinc representants del Ministeri de Defensa i tres de la Generalitat. La presidència l'ocuparà un representant del Ministeri de Defensa, i la vice-presidència un representant de la Generalitat.

Disposant que tot individu voluntari, un cop complet el temps de servei a files que li correspongui, serà considerat acrobata a tots els efectes a la lleua que per la seva edat li cor-

respongui, d'acord amb les disposicions vigents.

Hivenda i Economia. — Concedint crèdits de 2.750.000 i 3.500.000 pessetes al Ministeri de Governació i atencions de l'Exèrcit de Terra, respectivament.

—Concedint un crèdit extraordinari de 231.539,85 pessetes amb destinació a indemnitzacions reconegudes a favor dels marins morts i ferits del vaixell noruec "Rulnes", com a conseqüència del bombardeig de l'aeròdrom de Tablada (Sevilla).

Enterrament d'un periodista madrileny mort a València

Benidorm, 24. — Aquest matí, a les onze, s'ha efectuat l'enterrament del periodista Martínez Sol, el qual ha constituït una sentida manifestació de condò a la qual s'ha associat tot el poble, del qual s'havia fet voler el traspassat durant la seva accidental estada.

A la presidència hi havia el ministre de la Governació, el cap del departament de Premsa del sudit Ministeri, el fill polític del traspassat, Prudenci Jadrque i els periodistes Robledano i Bravo, els quals representaven la Directiva de l'Agrupació Professional de Periodistes de Madrid.

Hi assistiren representacions dels partits polítics i organitzacions sindicals amb banderes i una representació del Consell Municipal. — E.FBUS.

S. I. A.

neix per tal d'ajudar totes les víctimes del feixisme; tots els qui sofreixen per la causa de la llibertat popular.

LA LLEGENDA DEL TERRORISME ANARQUISTA

Era el "mot d'ordre" de la gent d'idem. Els anarquistes, gent de fama dinamitera, eren els únics que tenien prou mala ànima per a deixar la bomba al peu de l'orinador comú o a l'escaleta del costat de casa amb el propòsit innoble de causar estralls a la via pública i de sorris i dolor en les llars humils, etc., etc. L'anarquista fi de segle era un subjecte estrafolari, barbut i pollós, que vestia una americana grandiosa encobridora de màquines infernals, però que ara, precàriament modernitzat, ha posat pis a Terrassa, ha pres abonament de tercera a la barberia i ha preparat la seva sensualitat per a quan fos arribada l'hora d'expansionar-la.

Tan ferma ha resultat la visió camboniana, que ni es ma no li restà per a predir la imminència de la segona República el 13 d'abril de sis anys enrera; tan betzol ha estat Cambó, que ha ignorat la veritat d'uns anarquistes que vestien d'estam autènticament anglès, ben vistos del barber, tot i no donant-li propina, i amablement rebuts per unes xicotetes d'allò més simpàtiques que no usen teles de preu, però que saben teixir-ne i que saben emperifollar-se, a mb quatre drapets nets, amb molta més gràcia que les estúpides i encusades neves de casa rica.

De Lombroso a Cambó, passant pel "filòsof" Buzadé, si se n'han dit de nicieses! La més característica de totes, aquella que la luxúria camboniana s'inventava i que representava els àcrates com uns vulgars somnadors de les porqueries intimes propietat de les dones-cromo mantingudes de la burgesia "daurada". Poc ha tardat a escaure's una revolució que, si bé en l'actualitat resta quelcom aigualida, ha tingut els seus moments de fervor durant els quals hom podia saciar-se, amb barba o sense, d'aquells bibelots que el lligaire primer es creia que envejaven. I què ha passat, senyors? Res; portàvem el pit encès per unes idees i en les galtes l'escaif de petons de les nostres amades companyes, i no restà temps ni ganes per a dedicar-nos a la fecundació impossible d'unes senyores més aristocràtiques que femelles.

I els atemptats?—preguntaran els ex-homes d'ordre. Oh, els atemptats! Dinamitarisme i pistolisme; acció violenta i descarada; atracaments, i—altra vegada—dol a les famílies. Justificants? Un: la llei de la defensa humana, aquella defensa que exigia de vorejar i àdhuc d'assaltar la llei; que tenia fretura d'elements de combat que valien unes pessetes que no es trobaven compreses en les setmanades que satisfecien al despatz de la fàbrica; que reclamava un suport, un ajut a favor del germà empresonat,

ferit o exiliat. I les famílies! Què sabeu vosaltres, aquells famosos homes d'ordre que ens perseguïeu, de la grandesa del sofriment de les nostres famílies i del molt que s'havia fet—i molt era poc—per a ajudar-les! Callem, i emocionem-nos tots plegats al simple record de les coses passades.

Dels atemptats característics de l'història anarquista, remarcant-ne solament els fets, pot obtenir-se, cabalment, per cada cas, un justificant. Pallàs no bombeja Martínez Campos com a entitat personal; vol apartar de l'escenari espanyol l'assassí de la República del 73. Santiago Salvador venja Pallàs perjudicant el més granat de la burgesia barcelonina afecta al règim establert pel general esmentat. Després Montjuïc, el terrorisme oficial; més ençà, les "jefaturas", continuació i agreujament del terrorisme oficial. No creiem que els ciutadans dignes ens associïn a l'atemptat de Canvis Nous ni amb les coses de Rull.

L'acció violenta dels àcrates ha tingut sempre una raó indefugible: l'exasperació. És el cas punyent d'un agrupament d'homes que des-cobreixen una veritat i malden entusiasmat per ella, però que topen amb la incomprensió d'una societat que tremola davant d'uns raonaments que l'airafen, que la corquen per la base. La faren d'objectes dels teoritants del llibertarisme no permet altra cosa que ésser compartida o combatuda, i com que els mal situats sempre han estat els més — i, en el cas nostre, la minoria era excessivament esquistada —, d'ací la decisió il·luscada d'una societat que decideix suprimir uns homes per tal d'anihilar un ideari que naxia ple de vida i d'exemplaritat.

La situació nostra, doncs, ha estat la de l'home que en ple desert es defensa de la fera. Les conseqüències de la lluita han estat per a tots amargues, però res més no calia esperar-ne. Per la nostra part, restem satisfets perquè el sacrifici de pares i germans no ha estat endobades. Avui, ningú no és capaç de negar la força que l'anarquisme posseeix, particularment a Catalunya.

D'altra banda, les èpoques persecutòries no són pas tan llunyanes que hom no pugui recordar que l'enemic que de més temps havia disposat per a rabejar-se amb nosaltres i que sovint ens tirava en cara la nostra propensió a la violència, és aquest mateix que, quan se li ha pres el domini de les mans, no ha vacil·lat d'embrutar-se mil vegades amb la llei ni a condemnar el país a la més terrible de les vicissituds.

Pensem-hi, en això, cada vegada que els avions feixistes ens vinguin a "regalar" metralla. Joan del Pi

EL CONSELL D'AHIR

S'estableix la mobilització civil de tot el personal de les indústries i comerços que reben auxili de l'Oficina Reguladora de Salaris

Aprovació d'altres Decrets importants

La reunió que va celebrar ahir el Consell Executiu de la Generalitat fou una mica extensa. A dos quarts de deu de la nit, el conseller Comera sortia de la sala de sessions acompanyat del seu company Vidella.

El conseller d'Economia és un home efusiu al qual plau de conversar amb els representants de la Premsa. Si l'interrogueu un contesta amb el cap una mica decantat i la mirada un poc extravasada. Digué als periodistes que la reunió no havia tingut cap importància, malgrat la seva extensió. S'han aprovat alguns Decrets i han estat estudiats diversos problemes d'actualitat. Del meu Departament — ategi — té importància un Decret que fa referència a la mobilització civil de tot el personal obrer que percep directament subsidis de la Junta Reguladora de Salaris. Aquest personal serà dedicat a les obres de fortificació.

Els periodistes van voltar el conseller de Proveliments, Serra Pàmies, l'actuació del qual té un gran interès en aquests moments. La qüestió de proveliments — digué — va millorant i tendeix a normalitzar-se ràpidament. Ha estat aprovat un Decret creant les juntes regionals de proveliments, en substitució de les juntes comarcals que fins ara han existit.

Aquestes seran, segurament, les manifestacions que interessaran més a les mestresses de casa que, per a no perdre el costum, cada dia van al mercat a cercar provisions.

El conseller Bosc Gimpera, que no és orador ni li agrada fer manifestacions perquè no tenien costum de fer-ne els homes prehistòrics, es va limitar a dir que havia estat aprovat un Decret relatiu a les plantilles dels Jutjats i Tribunals Populars. En aquesta temps, que cal caminar una mica per a trobar el que ens cal per a satisfer les necessitats de la vida, van molt bé les plantilles.

Finalment, va sortir el President Companys, i va repetir el que havien dit els seus consellers. Hem estudiat — digué — diversos problemes que la situació actual va plantejant.

El secretari del Consell, Sbert, va explicar detingudament als periodistes tot el que havia passat a la reunió. Volem dir — no siguem maliciosos — que va donar compte dels Decrets aprovats.

El conseller de Finances — comença dient — ha repartit als consellers un informe molt extens respecte a la situació de les Finances de la Generalitat, i l'actuació de la Comissió Mixta formada per elements del Govern de la República i de la Generalitat, que ha estudiat els problemes financers.

No sabem el que va dir al Consell el conseller Terradellas, però suposem que faria manifestacions interessants. Al conseller de Finances ja li vénen de lluny les aficions financeres.

L'últim de sortir va ésser el conseller de Governació i Assistència Social, Sbert, el qual va facilitar als informadors la llista dels Decrets aprovats, i a continuació els féu les següents manifestacions:

—El Consell ha despachat nombrosos Decrets, i després el conseller de Finances ha repartit un informe molt extens referent a la situació de les Finances de la Generalitat i de l'actuació de la Comissió Mixta del Govern de la República i de la Generalitat. El Consell ha estudiat les relacions de Finances, als efectes d'establir una comptabilitat i determinar la participació d'una i altra Hisenda en les despeses extraordinàries ocasionades per la guerra. Atesa la importància d'aquesta qüestió, el Consell ha acordat dedicar una sessió a l'estudi del report presentat pel conseller de Finances.

El Consell s'ha ocupat també de la qüestió de Proveliments, constatant les possibilitats per a la propera setmana, les quals representen un millorament dintre les dificultats presents.

Entre els Decrets aprovats cal remarcar per llur importància tres de la Presidència, un d'ells creant la Junta Reguladora de Proveliments a proposta dels consellers de Governació, Economia i Proveliments. Aquestes Juntes absorbiran les facultats de la distribució de les subsistències dintre la seva demarcació, facultat que fins ara tenien els delegats comarcals de Proveliments. Els Ajuntaments estaran representats en aquestes Juntes i intervindran directament en la distribució.

Un altre Decret també d'importància estableix la mobilització civil de tot el personal de les indústries i comerços que reben ajut o préstec de l'Oficina Reguladora de Salaris. El

personal d'aquestes Empreses serà distribuït segons les necessitats de la reorganització, mitjançant unes Comissions Especials creades pel mateix Departament, a fi que no pugui continuar un sector percebent els seus havers sense rendir tot l'esforç que la reorganització necessita.

Finalment, vull remarcar la importància moral d'un Decret de la Presidència, a proposta del Departament d'Economia i Cultura, pel qual totes les indústries i comerços vindran obligats a donar totes les facilitats, d'acord amb l'horari de l'Escola de Treball, per tal que tots els obrers de 14 a 20 anys puguin assistir als cursos organitzats pels Centres d'Ensenyament Professional.

DECRET APROVATS

Presidència. — Decret que crea les Juntes Regionals de Proveliments sota la Presidència dels comissaris de la Generalitat i amb representació dels Departaments de Proveliments, Governació, Economia i Ajuntaments per a la distribució de les subsistències.

Decret establint que les Empreses industrials i comercials són obligades a concedir als aprendents i operaris compresos entre els 14 i 20 anys, les facilitats necessàries per a assistir als cursos de les Escoles de Treball i altres centres oficials de formació professional.

Decret establint la mobilització civil per a tot el personal de les indústries i comerços que reben auxili de l'Oficina Reguladora de Salaris i encomanant la seva execució a una Comissió especial que es crea.

Governació i Assistència Social. — Decret extint de despeses el trasllat i enterrament de la vídua del President Maçà.

Un altre Decret disposant la segregació del barri La Planeta del terme municipal d'Aiguamúrcia, per tal d'ésser agregat al de Pont d'Armentera.

Decret sobre el canvi de nom de diversos pobles.

Finances. — Decret autoritzant les cartes financeres dels de Terrassa, Montcada i Reixac, Berga, Arenys de Mar, Puig-Alt de Ter, Olot, Voltregà i Prat del Llobregat.

Decrets concedint crèdits als Departaments de Presidència, Finances, Treball, Obres Públiques, Cultura i Proveliments.

Decrets referent a diverses transferències del Departament d'Obres Públiques i Treball.

Decret concedint un crèdit extraordinari de dues-centes mil pessetes a la disposició del Departament de Presidència, per tal que mensualment i a partir d'aquest mes siguin posades a la disposició de la Direcció General de Radiodifusió cinquanta mil pessetes per tal de millorar els programes de les nostres emissores.

Cultura. — Decret fixant les normes per a la designació dels directors de les Escoles d'Ensenyament primari de la Generalitat.

Decret sobre creació d'Escoles d'Ensenyament primari a Ripoll.

Decret que confirma a l'Escola Blanquerna de la Generalitat el caràcter d'escola experimental i d'assaig de mètodes pedagògics aplicats a l'ensenyament primari.

Decret d'estructuració administrativa del Departament de Cultura.

Economia. — Decrets aprovant els Estatuts de diversos agrupaments industrials del ram de la construcció, rajolers i pintors.

Justícia. — Decret establint les plantilles del personal corresponent als Jutjats populars locals de Catalunya.

Agricultura. — Decret aprovant la plantilla del Departament d'Agricultura de la Generalitat.

Decret que disposa que les despeses que ocasionin les inspeccions ordenades pel Departament d'Agricultura als Sindicats Agrícoles aniran a càrrec del Sindicat, si de la informació practicada resulta que hi ha responsabilitat per a aquest i, en cas contrari, seran satisfetes pel Departament.

EL CINEMA

ESTRENES DE LA SETMANA

AL COLISEUM

"SUBLIME OBSESION"

Heus ací una cinta de les que no savintegen. Després de presenciar la projecció d'aquest film, l'espectador resta ben complagut.

Un "scenari" mogut i variat; uns intèrprets de tota primera categoria; una successió d'escenes àmiament disposada; una fotografia bona i un sonor excellent. Necessàriament amb aquests elements, jugats com cal, el resultat havia d'ésser bo. I així és. Demés, el motiu de l'argument es fa atralant des de les primeres escenes: batgea en ell un interès que no decau i, en alguns moments, arriba a fer-se amo de l'espectador, que resta com alliat, sense relació amb la resta aplegada al seu entorn, gràcies a l'atracció psicològica que realitzen els quadros que es succeeixen a la pantalla. Motiu ple de sa sentimentalisme, per bé que en algun moment esdevingui romànticisme carrinçó. L'escena de la visió nocturna de París — amb melopea del "Torna a Sorrento" — fa malbé aquest conjunt ben remarcable. Es veu que els americans no estan gaire forts en qüestions de geografia física europea i prenen per les platges del Lido de Venècia les ribes grises i sense atractiu del Sena urbà parisenc.

Aquest passatger mal efecte resta esborrat mitjançant els vins diàlegs, el sentiment de pregona i lleial amistat, l'efusivitat, les rialles, el bon humor, entre Irene Dunne i Betty Furness i Robert Taylor, especialment.

Fredament raonat, el film "Sublime obsesión", és una de tantes coses arranjades a gust de l'autor i, si voleu, arbitrària en més d'una ocasió. Però, és una cosa plaent, fa bonic, entreté. I ens podrieu dir què és el que avui no ho és de convencional?

Us recomanem de veure aquesta cinta, convençuts que agraireu el consell.

FEMINA

"LA ULTIMA SINGLADURA"

Tots els films rodats amb motiu de l'Escola Naval dels Estats Units, tenen un evident interès. Són cintes en els curs de les quals flou una sana moral. L'espectador se

sent influit per aquella directriu màxima que s'inculca tothora als futurs marins de la flota nord-americana: el compliment del deure per damunt de tot.

Un vell mari retirat, home simpàtic i complaent, amb la dèria, però, de les gestes del temps de la seva joventut, influenciat per aquella màxima esculpida en lloc d'honor de l'Acadèmia: "Mai no abandonis el teu vaixell", influencia que pren el caire morbós d'una suggestió perenne, en assabentar-se que el vaixell que ell havia comandat ha de servir per a pràctiques de tir als futurs marins, és taptia l'emoció psicològica que la nova li produeix, que, com allucinat, després d'haver fet el que humanament podria per tal d'evitar una trista fi a la unitat que un dia entrà victoriosa a Manila, després de la nostra dissortada epopeia de Cavite, quan ja no resta a bord ànima vivent i els canons dels moderns bastiments dirigeixen llur amenaçadora boca vers ell, el vell comodor s'hi enfila i en el mateix pont on comana velles accions, troba la mort, causada pels projectils dels vaixells germans, durant uns exercicis de pràctiques d'aquells nous marins, alguns dels quals tan bona amistat cultivaven amb la persona del vell mari.

Escenes diverses de la vida dels cadets a l'Acadèmia, sense mancar-li l'estúpida "novatada", barrejades amb alguna de pintoresca i alegre, complementen aquesta cinta, d'un interès relatiu.

FRANCISCO FERRER

Al tan en voga, un dia, "Urquinaona", érem mitja dotzena d'espectadors una d'aquestes nits.

"Rinconito madrilenyo", producció del país, no té cap atracció per a congregat els espectadors.

ALS SALONS D'ACTUALITATS

Continuen tenint una certa preferència entre el nostre públic els programes d'aquests salons, per bé que les circumstàncies faen que avui no puguin tenir aquell interès de temps passats. Les informacions del noticiari "Espania al dia", edició de "Laia Films", proporciona documentals ben interessants. Cintes de dibuixos i noticiaris preterits completen els programes.

ORICU

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO
I TALLERS:
Carrer Consell de Cent, número 202
Telèfons: { Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32577

ANY 11

Barcelona, divendres 21 de setembre del 1937

NUM. 185

BIESCAS I ESCUER, OCUPATS

El poble de Gavin, totalment encerclat LA ZONA OCUPADA ES D'UNS 70 QUILOMETRES QUADRATS Les forces lleials d'Astúries lluiten amb un heroisme sense límits Durant cinc hores ha estat bombardejada la fàbrica d'armes de Toledo

CENTRE. — Sense novetat. S'han presentat quatre evadits.

EST. — Les forces pròpies han continuat l'operació iniciada la jornada d'ahir a l'Alt Aragó. Avui ha estat completament ocupat Biescas i s'ha dominat el darrer reducte enemic d'Escuer.

A Gavin, un petit nucli enemic resisteix a l'església. S'han fet 26 presoners.

NORD. — La jornada d'ahir al sector oriental fou de les més dures registrades a Astúries durant aquest període. S'entaulà un fort combat, amb intervenció d'artilleria, aviació i vehicles de guerra facciosos. Malgrat d'emprar l'enemic tots aquests elements i de metrallar en algunes ocasions les seves mateixes línies, per tal d'obligar a avançar els soldats rebels, les nostres tropes resistiren heroïcament l'atac i contraatacaren, aconseguint reduir l'avantatge enemic a una lleugera rectificació de 200 metres a la línia de les altures de Salcedo. Les baixes enemigues passen de 400.

Aquest matí, l'enemic ha atacat la posició de Benzaia, on es lluita a ferri-sadament.

Al sector del Sud, l'enemic, ajudat per masses d'aviació, ha arribat a la cota 1572, al sud-est de Busdongo.

Les nostres tropes han contraatacat i han aconseguit recuperar-la, tot agafant a l'enemic gran nombre d'armes, queviures i alguns morts i presoners.

En totes aquestes seccions mereix destacar-se l'èlevat esperit i l'heroisme amb què han lluitat les forces lleials.

SUD. — La nostra artilleria ha batut concentracions enemigues a Cagallos-Vega i Huistor-Santillán (Granada).

L'enemic ha replicat amb foc de contrabateria, que no ha causat danys. També canoneigs als voltants del "corrijó" de "La Gallega".

L'aviació enemiga ha bombardejat les posicions de Las Marinas, El Cerro Plata i el Cerro Tamboril (Granada). S'han presentat als nostres rengles dos soldats i quatre patians evadits del camp facciós.

SUD DEL TEIX. — Les bateries pròpies han bombardejat durant cinc hores la fàbrica d'armes de Toledo i han aconseguit batre-la amb mils "rompedors", bona part de les quals han caigut dins la factoria i l'han incendiat, així com han destruït alguns dels edificis.

LLEVANT. — Lleuger tiroteig de fusell i metralladora a diferents sectors d'aquest front, sense conseqüències per la nostra part.

Exèrcit de l'aire

En reconèixer els nostres pilots el front de Peñarroya han observat una concentració de camions a la carretera de Puentevejana. Tres d'aquests camions han estat incendiats i la resta del comboi ha estat metrallat, així com les trinxeres i bateries enemigues d'aquest sector.

Les línies faccioses de Puerto Orca (Osca) han estat bombardejades.

Al Nord, i a conseqüència de descàrregues de fuselleria, ha estat abatut un trimotor enemic, que ha caigut incendiat a Meré.

DETALLS DE L'OFENSIVA

Boltaña, 24. — Les operacions iniciades ahir al matí han continuat avui amb les mateixes característiques. Els nostres soldats, posseïts d'una moral magnífica que ha crescut en conèixer-se els èxits assolits en la jornada anterior, s'han lliurat decidits a la consecució dels objectius assignats pel comandament.

El resultat immediat s'ha obtingut al cap de poc de començar amb l'ocupació d'un hostal situat més al sud de la posició de Casa Batanero i les cotes 1190 i 1100 que dominen per complet Allué. A més, s'han fet alguns presoners i ens hem apoderat d'un morter.

Biescas ha estat presa per complet i s'han rendit els focus que, creient que encara podrien rebre reforços de Jaca, havien intentat resistir. S'ha agafat un bon nombre de presoners, entre els quals figuren alguns oficials.

A Gavin no queda més que un reducte, que és l'església, on s'han fet forts els facciosos que defensaven el poble, que, d'altra part, ha passat també a poder de les forces republicanes, i s'espera que no trigarà gaire la rendició dels rebels que estan assetjats. També han estat fets bastants de presoners, que havien intentat fer-se forts en algunes cases del poble.

Escuer ha estat presa per complet, després de rendir-se davant el seu

inútil esforç els que havien intentat resistir a la Casa Forestal.

La demoralització dels facciosos es va generalitzant i, en conseqüència, augmenta la moral de les nostres tropes.

MANIFESTACIONS DELS PRESONERS

Boltaña, 24. — Sou en gran nombre els presoners capturats a l'enemic en les accions d'ahir. Diuen haver-los sorprès el nostre atac que, d'altra banda, fou portat amb tal decisió i rapidesa, que els féu impossible tot intent de reacció, i molt menys rebre reforços d'altres posicions.

Manifesten com per part dels caps rebels, i en general dels falangistes i requetés, se'ls tenia enganyats respecte a la potencialitat de l'Exèrcit republicà i als elements bèl·lics de què el dit exèrcit disposa.

Alleguen que no oposaren resistència al nostre avanç perquè comprenyeren que hauria estat inútil i, a més, perquè estava en l'ànim de tots lluitar-se. Afegeixen que si no ho feren abans fou per temor a les represàlies contra llurs famílies; així foren amenaçats pels caps de "Falange" i requetés.

La primera impressió que els ha produït la nostra retroguarda és aflagadora, i contrasta notablement amb l'ambient que es respira als pobles facciosos, on impera el terror, pels continus abusos que es cometien contra la població civil per part dels senyors.

Com algú que se'ls digué que a les nostres ciutats es viu normalment i a la majoria d'elles gairebé no es coneixen els efectes de la guerra, han exclamat:

—No ho diu pas així la premsa feixista. Bona diferència, doncs, amb Vitòria i Sant Sebastià, ciutats allunyades del front, on solament estan obertes les esglésies per a pregar a la memòria dels morts en campanya; les presons, en les quals ingresen diàriament totes les persones honorades, i els cementiris, per a deixar pas a les víctimes dels escamots d'execució.

GAVIN ENERCLAT

Boltaña, 24. — Les Brigades de fortificació han emprès la tasca d'assegurar les posicions preses als rebels, un cop ha estat consolidada la línia Palangar-Guà-Escuer-Biescas, i degudament fortificats els nostres llocs al sector nord.

Tancat per aquesta línia es troba Gavin, on resisteixen algunes forces que se suposa formades per guàrdies civils, requetés i carrabiners, però la rendició de les quals serà un fet d'un moment a l'altre, car cada vegada s'estreny més el setge i han estat ja tallades les comunicacions, aduït entre els seus propis reductes.

La zona ocupada fins al moment de transcriure aquestes notes és d'uns 70 quilòmetres quadrats. A la part sud d'aquest front, partit d'Arguinal fins a Lanave, continua també la pressió lleial sobre Jabarella cap a Sabiñánigo.

LA NOSTRA AVIACIO DESTREUEIX UNA CONCENTRACIO DE TROPES FACCIOSES

Bujarroz, 24. — L'aviació republicana s'ha apuntat aquesta tarda

un gran triomf. Advertit el comandament que els facciosos concentraven tropes en direcció a Perdiguera, han estat enviades dues esquadres de caça, les quals molt aviat han donat compte de l'acció, i han metrallat terriblement les esmentades concentracions, a les quals han causat enorme crebament.

Han sembrat el terror i la mort entre els rebels.

Les bombes llançades pels nostres aparells han tocat els objectius perseguits. Han destrossat i incendiat alguns camions i han dissolt completament les concentracions les tropes de les quals han fugit a la desbandada.

Entre nosaltres No han d'existir diferències

Cap inconvenient no existeix perquè hom parli amb veu alta d'una manifestació morbosa que pren inicis en el nostre ambient. Ni dura de crítica ni afany de molestar ningú. El teclat de la màquina — companya meua — canta les ganes immenses que hom sent de dissoldre aquells odis, aquelles misèries que han enlletgit per espai de molts anys el nostre moviment.

Es comprèn en certa manera que en èpoques de bonança la militància desocupada les emprengues per viarany no gaire convenients; l'afició al combat es veu que porta el defecte de crear enemics en el camp propi quan apareix desert el terreny dels altres. Però, si en certes hores d'ahir hom podia experimentar uns moments de lleure, penso que la gosadia dels irreprimibles no arribara fins a l'extrem de voler ignorar l'existència d'un enemic o d'uns enemics fixament més forts que nosaltres. I si així són les coses, ¿per què aquest intent de revivir misèries, d'actualitzar les tristes coses passades? ¿On aniríem a parar si comencéssim a entrebancar-nos de bell nou els uns als altres? Es tan clara la resposta, que fins la mà es resisteix a expressar-la.

A part l'agermanament que l'època exigeix i imposa, caldrà que treguem la pols de les actes del Congrés Nacional Extraordinari que la Confederació celebrà l'any passat a Saragossa. Allí l'entesa fou total i cordial; allí es va palesar que el que separava uns companys d'altres, uns sindicats d'altres Sindicats, eren apreciacions diverses que tenien relació amb els afers tàctics, però que no afectaven les essències espirituals de la C. N. T. Ja llavors s'apreciava la remor de la tempesta a punt de rompre, i la unió d'anarquistes i sindicalistes revolucionaris va imposar-se, tant per assolir una vitalitat que, gràcies a l'encert de Saragossa i a l'escat dels esdeveniments, ha estat prou constatada per propis i estranys, com per a irradiar el panorama espanyol amb la resplendor irisada d'unes idees de gran contingut social i d'una força irresistible, capaç de tornar a la història d'Espanya un 19 de juliol.

No existeix cap dubte que els esdeveniments i les necessitats dels pobles resten molt per damunt de

les humanes pretenses. Les punxades al company, les motes envers aquest o aquell camarada, les improprietats i les impertinències verbalístiques, no poden conduir a res de bo i si a l'afebliment d'un Sindicat avui i a l'anorreament d'una Local demà... mentre les organitzacions oportunistes celebren la nostra desfeta, ho i arripant efectius que foren nostres... i mentre l'enemic de l'altra banda continua entossudat en la seva preocupació d'annihilar les nostres llibertats i els nostres cossos i tot.

Més visió, més claredat demanem als companys que senten el plaer morbós d'ofendre els germans de lluita que ahir no pensaven com ells. Tots tenim la nostra dignitat, tots som posseïts d'un amor propi, i no és pas aquest el moment de les disputes infuertes, que fàcilment poden esdevenir fratricides. Comprensió, interès per la causa i un siset menys d'egolatria. Del contrari, i si s'estenia el mal, considerin els companys on aniríem a parar.

Així hem d'expressar-nos, per bé que el defecte assignat presenti caràcters lleus. Però, com que de casos d'incultura revolucionària se n'han donat alguns, com que és manifesta l'excessiva importància que diversos companys donen al passat perquè — es veu — ignoren el present, crec prudent posar l'assumptiu a la consideració dels militants i Comités perquè entre tots cerquin la manera d'evitar l'extensió d'una malaltia de la qual ja ens hem guairt, però que ara sembla reaprejar-se l'existència d'alguns símptomes de rebrotament.

Homenatge a Felip Cortiella

L'Agrupació Anarquista "Els d'Avui i el Demà", per tal d'homenar la memòria del qui fou incançable i conseqüent propulsor de les coeternes ideològiques i gran difusor assidu, se separarà una hora d'activitat el 26 d'aragó vinent, dia 26, a les 10 de la tarda, al seu estatge social Cortis Catalanes, 616, pral.

Els horribles crims pels quals són condemnats uns capellans del País Basc

No diuen ells. Ho ha publicat el diari feixista "Gaceta del Norte", portantveu dels facciosos de Bilbao.

En la relació de les víctimes celebrades al Tribunal especial, dona les següents condemnes i el detall de les penes:

El P. Aranguren, de l'Ordre del Carme, per haver pronunciat un sermó davant les tropes governamentals, a mort.

El sacerdot Manuel Arsuaga, per haver celebrat una sèrie de misses durant el curs d'una festa religiosa organitzada pels governamentals, a mort.

Els capellans Sotero, Legarra i Batia, pel mateix delictes, a 30 anys de presó.

Altres capellans han estat condemnats a penes que oscil·len entre 6 i 12 anys de treballs forçats, per haver portat "ajut espiritual" als soldats governamentals.

Han estat dictades dues altres sentències de mort contra Melchor Hospitalet, adscrit a la Redacció d'un diari, i Demetri Basturia, taverner, per haver servit menjar a uns membres del Govern de Basconia.

Sense cap comentari.